

Udskriftsdato: 2. januar 2026

VEJ nr 9078 af 13/02/2020 (Gældende)

Vejledning om sygedagpengeperioden og forlængelse

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 19/07235

Vejledning om sygedagpengeperioden og forlængelse

1. Indledning
2. Uarbejdsdygtighed (lovens § 7)
3. Revurderingen (lovens § 24)
 - 3.1. Generelt om revurderingen
 - 3.2. Opgørelse af revurderingstidspunktet (lovens § 24, stk. 3 og 4)
 - 3.3. Efter udløbet af en kalendermåned (lovens § 24, stk. 1)
4. Forlængelse af sygedagpengeperioden (lovens § 27)
 - 4.1. Generelt om forlængelse
 - 4.2. Når det er sandsynligt, at der kan iværksættes revalidering (lovens § 27, stk. 1, nr. 1)
 - 4.3. Når det er nødvendigt at afklare den sygemeldtes arbejdsevne (lovens § 27, stk. 1, nr. 2)
 - 4.4. Når den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling (§ 27, stk. 1, nr. 3)
 - 4.4.1. Ventetid for behandling på offentligt sygehus (lovens § 27, stk. 2)
 - 4.5. Når den sygemeldtes sag skal forelægges rehabiliteringsteamet (lovens § 27, stk. 1, nr. 4)
 - 4.6. Når der foreligger en livstruende, alvorlig sygdom (lovens § 27, stk. 1, nr. 5)
 - 4.7. Når der er rejst sag om erstatning for en arbejdsskade (lovens § 27, stk. 1, nr. 6)
 - 4.8. Når der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension eller kommunen har vurderet, at en sag ikke skal forelægges for rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension (lovens § 27, stk. 1, nr. 7)
 - 4.9. Når sygedagpengeperioden ikke kan forlænges yderligere (lovens § 27, stk. 3)
5. Ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for personer, som på første sygefraværsdag i et nyt sygdomsforløb er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1 (lovens § 24 a, stk. 1-5)
 - 5.1. Ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for personer, der sygemeldes på ny (lovens § 24 a, stk. 1)
 - 5.2. Tidspunktet for overgang fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for personer efter lovens § 24 a, stk. 2 (lovens § 24 a, stk. 2-5)
 - 5.2.1. Ret til jobafklaringsforløb efter udløbet af arbejdsgiverperioden (lovens § 24 a, stk. 2)
 - 5.2.2. Ingen arbejdsgiverperiode (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 1)
 - 5.2.3. Kommunen udbetaler sygedagpenge efter § 31, stk. 2 (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 2)
 - 5.2.4. Ledige, som modtager ydelse fra arbejdsløshedskassen under de første 14 dages sygefravær (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 3)
 - 5.2.5. Ledige, som ikke modtager ydelse fra arbejdsløshedskassen under de første 14 dages sygefravær (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 4)
 - 5.2.6. Personer, omfattet af flere af bestemmelserne i lovens § 24 a, stk. 2 og 3 (lovens § 24 a, stk. 4)
 - 5.2.7. Selvstændige erhvervsdrivende (lovens § 24 a, stk. 5)
6. Mulighed for sygedagpenge for personer med en livstruende, alvorlig sygdom, som er omfattet af lovens § 24, stk. 6, jf. stk. 1, eller er i jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse (lovens § 24 a, stk. 6, jf. stk. 1, og § 24 b)
 - 6.1. Generelt
 - 6.2. Personer, der bliver syge på ny og som opfylder beskæftigelseskravet, men er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1 (lovens § 24 a, stk. 6)

- 6.2.1. Tidspunktet for ret til overgang fra jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse til sygedagpenge for personer efter lovens § 24 a, stk. 6 (lovens § 24 a, stk. 6-7)
- 6.3. Ret til overgang fra jobafklaring med ressourceforløbsydelse til sygedagpenge for personer med livstruende, alvorlig sygdom (lovens § 24 b)
- 6.3.1. Tidspunktet for ret til overgang fra jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse til sygedagpenge for personer med livstruende, alvorlig sygdom (lovens § 24 b, stk. 2)
- 6.3.2. Beregning af sygedagpenge for en person omfattet af § 24 a, stk. 6, eller § 24 b
- 6.4. Ophør med udbetalingen af sygedagpenge til personer efter lovens § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1 (lovens § 24 c)
- 6.5. Opfølgning i sager efter lovens § 24 a, stk. 6, og § 24 b
- 7. Den særlige tidsbegrænsning for pensionister (lovens § 25)
- 7.1. Den særlige tidsbegrænsning
- 7.2. Personkredsen i lovens § 25
- 7.3. Opgørelse af tidsbegrænsningen i lovens § 25
- 7.4. Efter udløbet af en kalendermåned (lovens § 25, stk. 1)
- 8. Forlængelse af sygedagpengeperioden for pensionister (lovens § 29)
- 9. Retssikkerhedslovens § 7 a og forvaltningslovens § 19

1. Indledning

I denne vejledning beskrives reglerne i sygedagpengeloven (loven) om sygedagpengeperiodens længde, herunder hvornår kommunen i forbindelse med ophør med udbetalingen af sygedagpenge efter lovens § 24, stk. 1, og § 25, stk. 1, skal vurdere, om der er ret til en forlængelse efter lovens §§ 27 og 29.

Derudover beskrives reglerne om ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for personer, som på første nye sygefraværdsdag er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1, jf. lovens § 24 a, samt muligheden for at få ret til sygedagpenge ved livstruende, alvorlig sygdom, jf. lovens § 24 a, stk. 6, og §§ 24 b og 24 c.

Vejledningen erstatter vejledning nr. 9765 af 11. september 2019 om sygedagpengeperioden og forlængelse og skrivelse nr. 10057 af 25. november 2019 om ændring af vejledning af sygedagpengeperioden og forlængelse.

For en generel beskrivelse af reglerne om jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb henvises til Vejledning om jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Ankestyrelsen har i marts 2019 offentliggjort en praksisundersøgelse af udvalgte kommuners praksis om revurdering efter sygedagpengelovens § 24 og anvendelsen af forlængelsesreglerne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3. I praksisundersøgelsen giver Ankestyrelsen en række anbefalinger. Disse anbefalinger og praksisundersøgelsen i øvrigt kan bruges som vejledning for kommunale praktikere. Et udvalg af disse anbefalinger er derfor indarbejdet i denne vejledning. Praksisundersøgelsen kan findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk.

2. Uarbejdsdygtighed (lovens § 7)

Retten til sygedagpenge er betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. lovens § 7. Denne vurdering sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdssevne.

Særligt for så vidt angår sygedagpenge og revurderingstidspunktet kan der henvises til principafgørelse 32-15, hvoraf det fremgår, at vurderingen af uarbejdsdygtighed er den samme, uanset om vurderingen sker på revurderingstidspunktet eller et andet tidspunkt. En sygemeldt kan derfor kun vurderes arbejdsdygtig på revurderingstidspunktet, hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger, herunder lægelige oplysninger, som underbygger denne vurdering.

Der henvises i øvrigt til Vejledning om vurdering af uarbejdsdygtighed i sygedagpengesager og sager om jobafklaringsforløb.

3. Revurderingen (lovens § 24)

Sygedagpengeloven

§ 24. Udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder, jf. dog § 25. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation, jf. stk. 2.

Stk. 2. Hvis den sygemeldte ved revurderingen ikke er omfattet af en af forlængelsesreglerne i § 27, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren i de første 30 kalenderdage af fraværsperioden ved sygdom,
- 2) fra kommunen i de første 30 kalenderdage af fraværsperioden for lønmodtagere og i de første 2 uger af fraværsperioden for selvstændige erhvervsdrivende eller
- 3) i anledning af graviditet, barsel eller adoption eller ved børns alvorlige sygdom, jf. lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselloven).

Stk. 4. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes endvidere ikke søgnehelligdage.

3.1. Generelt om revurderingen

Sygedagpenge er som udgangspunkt en korttidsydelse, og der er derfor en tidsmæssig afgrænsning af udbetalingen heraf.

Siden 1. juli 2014 har revurderingstidspunktet været ved udløbet af en kalendermåned, efter at der er udbetalt sygedagpenge, eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder. Tidligere var revurderingstidspunktet (varighedsbegrænsningen) ved udløbet af en kalendermåned, efter at der var udbetalt sygedagpenge, eller løn under sygdom i mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder.

Hovedreglen er, at sygedagpengeudbetalingen skal ophøre ved revurderingstidspunktet, og at det er en forudsætning for udbetaling af sygedagpenge ud over denne dato, at betingelserne i mindst en af forlængelsesreglerne i lovens § 27 er opfyldt. Senest ved revurderingstidspunktet skal kommunen derfor

vurdere den sygemeldtes situation, herunder foretage en vurdering efter retssikkerhedslovens § 7 a, og træffe afgørelse om, hvorvidt sygedagpengeperioden kan forlænges efter en af forlængelsesreglerne i lovens § 27, stk. 1, jf. lovens § 24, stk. 1, 1. pkt.

Se mere om betingelserne for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge i vejledningens punkt 4.

Udbetalingen af sygedagpenge kan først standses ved revurderingstidspunktet eller udløbet af en af forlængelsesreglerne, når der er truffet en gyldig afgørelse, jf. Højesterets dom af 10. september 2015 (U 2016.140 H). Udbetalingen af sygedagpenge stopper først på det tidspunkt, hvor kommunen træffer en afgørelse om, at den skal stoppe. Hvis kommunen ikke har truffet en afgørelse om, at sygedagpengene stopper, fortsætter udbetalingen, indtil kommunen har afgjort sagen. Det gælder både ved afgørelser om ophør af sygedagpenge ved revurderingstidspunktet, og afgørelser der træffes efter at sygedagpengeudbetalingen har været forlænget efter sygedagpengelovens regler.

Udbetalingen af sygedagpenge standses således ikke automatisk på revurderingstidspunktet. Kommunen skal, inden udbetalingen af sygedagpenge standses, have vurderet og besluttet, om der er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden eller for at iværksætte revalidering, ressourceforløb, visitere til fleksjob eller tilkende førtidspension.

Der er tilfælde, hvor kommunen først efter revurderingstidspunktet eller efter udløbet af en forlængelse, får truffet en afgørelse om at stoppe udbetalingen af sygedagpenge. I de tilfælde har den sygemeldte ret til sygedagpenge til og med kommunens afgørelse, men ikke efter det tidspunkt. Det betyder, at hvis udbetalingen har været administrativt forlænget, kan kommunen ikke fortsætte med at udbetale efter en gyldig afgørelse. Efter kommunens afgørelse er der ikke længere hjemmel i loven til at fortsætte udbetalingen af sygedagpenge.

Hvis kommunen træffer afgørelse om stop af sygedagpenge på et utilstrækkeligt oplyst grundlag – f.eks. fordi der ikke foreligger oplysninger om den sygemeldtes helbredstilstand på revurderingstidspunktet – vil der være tale om en mangel ved afgørelsen, der medfører ugyldighed. Der vil først kunne træffes en gyldig afgørelse efter, at sagen er blevet tilstrækkeligt oplyst. Det betyder, at udbetalingen af sygedagpenge skal fortsætte, indtil kommunen på et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag har truffet afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge. Det er dog – som beskrevet nedenfor – ikke en betingelse for at kunne træffe afgørelse, at borgerens helbredstilstand er afklaret. Sagen kan således godt være tilstrækkeligt oplyst, uden at borgerens helbredstilstand er afklaret.

Det kommer ikke borgeren til skade, hvis kommunen ikke har fået indhentet tilstrækkelige lægelige oplysninger, som beskriver den sygemeldtes helbredstilstand på revurderingstidspunktet, til at kunne træffe en afgørelse på dette tidspunkt. Det forudsættes dog, at borgeren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom og medvirker i opfølgningen og oplysningen af sin sag efter reglerne.

Når kommunen ved revurderingstidspunktet skal tage stilling til, om perioden med sygedagpenge kan forlænges, skal kommunen sikre, at der foreligger et tilstrækkeligt grundlag i sagen til at kunne træffe afgørelsen. Oplysningerne skal beskrive den sygemeldtes tilstand, som den er på revurderingstidspunktet. Det er muligt, at den sygemeldtes helbredstilstand er uafklaret på dette tidspunkt. I så fald vil det være en del af sagens oplysningsgrundlag. Der er således ikke i sygedagpengeloven et krav om, at personens helbredstilstand skal være afklaret, før kommunen ved revurderingstidspunktet kan træffe afgørelse om, hvorvidt den sygemeldte opfylder betingelserne for at få forlænget perioden med sygedagpenge, men kommunen skal have sikret et tilstrækkeligt grundlag i sagen.

Hvis sagen er tilstrækkeligt oplyst på revurderingstidspunktet, skal kommunen vurdere, om der er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, eller for at iværksætte revalidering,

ressourceforløb, visitere til fleksjob eller tilkende førtidspension. Kommunen skal foretage vurderingen ud fra sagens samlede oplysninger (helhedsvurdering). Der kan ikke opstilles retningslinjer for, hvilke oplysninger der er nødvendige at indhente, da det altid beror på en konkret vurdering. Kommunen kan ved afgørelsen eksempelvis inddrage lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsgiver eller faglig organisation, oplysninger fra praktisk afprøvning, oplysninger om borgerens sociale forhold og borgerens egne oplysninger.

I praksisundersøgelsen om revurdering og anvendelse af forlængelsesreglerne anbefaler Ankestyrelsen:

- Kommunerne skal sørge for, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, før der træffes afgørelse.
- Der skal foreligge oplysninger, der beskriver borgerens helbredsmæssige tilstand på vurderingstidspunktet.
- Kommunerne skal under sygeforløbet løbende følge op på borgerens situation og registrere relevante oplysninger i kommunens journal. Oplysninger om sygeforløbet er væsentlige, når der i forbindelse med revurderingen skal foretages en helhedsvurdering af borgerens situation.
- Kommunerne bør overveje, hvem der har det bedste kendskab til borgerens behandling, og dermed bedst kan svare kvalificeret på kommunens spørgsmål til brug for vurderingen af forlængelsesmulighederne.

Jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse

Sygemeldte, hvis udbetaling af sygedagpenge ikke eller ikke længere kan forlænges efter en af forlængelsesreglerne i lovens § 27, stk. 1, vil overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 6 b i lov om en aktiv socialpolitik, hvis pågældende fortsat er uarbejdsdygtig. Ressourceforløbsydelsen er på niveau med kontanthjælp uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Bestemmelsen om jobafklaringsforløb gælder for alle, med undtagelse af sygemeldte omfattet af lovens § 25 (den særlige tidsbegrænsning for pensionister).

Hvis en borger i et jobafklaringsforløb på ressourceforløbsydelse får et nyt deltidsarbejde efter overgang til jobafklaringsforløbet, og borgeren sygemelder sig fra deltidsarbejdet, er der ikke tale om en ny sygemelding i forhold til kommunen. Borgeren i jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse vil fortsat være i det samme sygeforløb efter ansættelsen i deltidsstillingen, idet borgeren fra dette tidspunkt må anses for at være deltidssygemeldt. Der starter ikke et nyt sygefravær ved borgerens efterfølgende sygemelding fra sit nye deltidsarbejde, hvorefter borgeren må anses for at være fuldtidssygemeldt. Da borgeren i hele perioden har været i et jobafklaringsforløb, og der er tale om samme sygeperiode, er vedkommende ved overgang fra deltidssygemeldt til fuldtidssygemeldt ikke på ny berettiget til sygedagpenge fra kommunen.

Hvis borgeren – i det nye deltidsarbejde – opfylder beskæftigelseskravet i forhold til arbejdsgiveren, indtræder en ny arbejdsgiverperiode med pligt for arbejdsgiveren til at udbetale sygedagpenge i de første 30 kalenderdage af sygeperioden. Hvis arbejdsgiveren er forsikret, eller sygemeldingen er omfattet af en § 56-aftale, kan arbejdsgiveren få sygedagpengerefusion i arbejdsgiverperioden. Se principafgørelse 15-15. Efter udløbet af arbejdsgiverperioden har arbejdsgiveren derimod ikke ret til refusion af sygedagpenge fra kommunen.

Se mere om ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse under punkt 4.9. og 5.

3.2. Opgørelse af revurderingstidspunktet (lovens § 24, stk. 3 og 4)

Det fremgår af lovens § 24, stk. 3, at følgende dage ikke medregnes ved opgørelsen af 22 ugers perioden:

- dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn fra arbejdsgiveren i de første 30 kalenderdage af fraværperioden ved sygdom,
- dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge fra kommunen i de første 30 kalenderdage af fraværperioden for lønmodtagere og i de første 2 uger af fraværperioden for selvstændige erhvervsdrivende eller
- dage med udbetaling af dagpenge i anledning af graviditet, barsel eller adoption eller ved børns alvorlige sygdom, jf. lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven).

Ved opgørelsen af de 22 uger medregnes derimod perioder, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge, og hvor en arbejdsgiver har udbetalt løn, men ikke modtaget refusion, f.eks. fordi arbejdsgiveren ikke har overholdt anmeldelsesreglerne.

Hvis en sygemeldt efter en sygeperiode genoptager arbejdet, men senere sygemelder sig igen, er der tale om en ny fraværperiode. Der indtræder derfor for lønmodtagere en ny 30 dages arbejdsgiverperiode/for selvstændige en ny 2 ugers periode, som ikke medregnes ved opgørelsen af 22 ugers perioden. Se lovens § 24, stk. 3, nr. 1 og 2.

Hvis en person er uarbejdsdygtig på grund af gentagne behandlinger – f.eks. en enkelt dag om ugen i en periode – men er på arbejde de mellemliggende dage, skal dage med udbetaling af sygedagpenge for fravær på dagene med behandling ikke medregnes i opgørelsen af perioden med sygedagpenge. I disse tilfælde starter en ny arbejdsgiverperiode ved hver fraværsdag. Den ansatte og dennes arbejdsgiver vil eventuelt kunne indgå en § 56-aftale, der giver arbejdsgiveren ret til refusion i arbejdsgiverperioden og for selvstændige erhvervsdrivendes vedkommende en aftale efter § 58 a, der giver den selvstændige erhvervsdrivende ret til sygedagpenge i de første 2 uger af sygeperioden. Heller ikke når der er indgået sådanne aftaler, tæller disse dage med ved opgørelsen af 22 ugers perioden.

Når sygedagpengeperioden skal opgøres, regnes der med 7 dages uger.

Det fremgår endvidere af lovens § 24, stk. 4, at søgnehellidage ikke medregnes ved opgørelsen af sygedagpengeperioden efter stk. 1. Dette skyldes, at der ikke er ret til sygedagpenge på søgnehellidage, jf. lovens § 53 a.

Eksempel:

En person er sygemeldt i perioden 1. januar 2018 til 31. maj 2018, i alt 151 dage. Da der er 7 søgnehellidage i perioden, fratrækkes disse i opgørelsen af sygedagpengeperioden i forhold til revurderingstidspunktet. Det betyder at personen pr. 31. maj 2018 har en sygedagpengeperiode på 20 uger og 4 dage.

Har en person genoptaget arbejdet, f.eks. på halv tid, tæller disse fraværsdage som hele fraværsdage ved opgørelsen af sygedagpengeperioden. Sygedagpengeperioden forlænges således ikke forholdsmæssigt, fordi der er udbetalt nedsatte sygedagpenge.

I sygedagpengeperioden medregnes også dage med sygedagpenge – ud over de første 30 dage – udbetalt af Søfartsstyrelsen efter lovens § 2, stk. 3, og bekendtgørelse nr. 728 af 29. juni 2012 om sygedagpenge til søfarende. Det samme er tilfældet for så vidt angår sygedagpenge, som er udbetalt fra et andet EØS-land. Ved beregningen af sygedagpengeperioden skal der tages hensyn til udbetalingsperioder fra et andet EU/EØS-land. Det følger af art. 6 i forordning 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Perioder med sygedagpenge modtaget i et ikke EU/EØS-land skal ikke medregnes.

Ved optællingen af referenceperioden (de 9 forudgående kalendermåneder), kan der ikke ses bort fra nogen periode. For så vidt angår referenceperioden henvises til punkt 3.3. samt punkt 5.1.

3.3. Efter udløbet af en kalendermåned (lovens § 24, stk. 1)

Det fremgår af lovens § 24, stk. 1, at udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder.

"Mere end 22 uger" betyder, at revurderingstidspunktet indtræder, når der er udbetalt sygedagpenge i mindst 22 uger og 1 dag. Ved "kalendermåned" forstås dagene fra og med den første dag og til og med den sidste dag i en måned.

Samlet set betyder det, at udbetalingen af sygedagpenge standses ved udgangen af måneden, hvis der til og med den sidste dag i den indeværende måned er udbetalt sygedagpenge i 22 uger og 1 dag eller mere. Er der kun udbetalt i 22 uger eller mindre, fortsætter sygedagpengene endnu en måned. Dette betyder også, at sygedagpengene altid forlænges fra den første dag i måneden, når forlængelse af sygedagpengeperioden sker ved revurderingstidspunktet.

Eksempel:

En person sygemeldes 13. juni. Arbejdsgiveren udbetaler sygedagpenge de første 30 dage. Kommunen overtager udbetalingen af sygedagpenge 13. juli. Personen har ingen tidligere sygefraværperiode, som skal indgå i opgørelsen af revurderingstidspunktet. Revurderingstidspunktet indtræder pr. 31. december. På det tidspunkt er der udbetalt sygedagpenge/løn under sygdom i mere end 22 uger, og det konstateres, at der ikke er grundlag for forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge. Sygedagpengene udbetales derfor sidste gang for perioden indtil 31. december, og personen overgår til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, da pågældende fortsat er uarbejdsdygtig.

Det fremgår af principafgørelse 63-18, at borgere, som er ansat i eget aktie- eller anpartsselskab, i forhold til sygedagpengeloven skal vurderes som lønmodtagere. Revurderingstidspunktet vil derfor indtræde, når pågældende har modtaget sygedagpenge eller løn under sygdom fra sin egen virksomhed i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder. I den konkrete sag var borgeren ansat i sit eget anpartsselskab. Første sygefraværdsdag var den 10. maj. Borgeren modtog løn under sygdom, og revurderingstidspunktet var den 30. november. Sygefraværet blev anmeldt den 1. december, og kommunen fandt, at der var ret til sygedagpenge fra dette tidspunkt. Kommunen skulle dog ikke på anmeldelsestidspunktet have afgjort, at borgeren havde ret til sygedagpenge fra den 1. december. Kommunen skulle først have vurderet, om der var grundlag for forlængelse. Da borgeren ikke opfyldte mindst én af forlængelsesbetingelserne, skulle kommunen have tilkendt jobafklaringsforløb tilbage fra det tidspunkt, hvor sygefraværet blev anmeldt.

Det fremgår af principafgørelse 62-18, at det er uden betydning for beregningen af revurderingstidspunktet, om den selvstændige udbetaler overskud til sig selv fra virksomheden. Udbetalt overskud fra virksomheden er ikke løn under sygdom. I den konkrete sag havde borgeren første sygefraværdsdag den 29. august. Hun anmeldte sygefraværet den 6. december, og kommunen startede udbetalingen af sygedagpenge fra og med denne dag. Revurderingstidspunktet blev derfor beregnet til den 31. maj det følgende år. Borgeren var selvstændig erhvervsdrivende, og hun havde hverken modtaget sygedagpenge eller løn under sygdom fra første fraværdsdag og frem til anmeldelsestidspunktet. Kommunen havde dermed foretaget en korrekt beregning af revurderingstidspunktet.

For opgørelse af tidsbegrænsningen ved nyt sygefravær henvises til vejledningens punkt 5.1.

4. Forlængelse af sygedagpengeperioden (lovens § 27)

Sygedagpengeloven

§ 27. Kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i § 24, når

1) det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked,

2) det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 69 uger,

3) den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet,

4) kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, med henblik på at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension,

5) en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom,

6) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller

7) der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension, eller når kommunen har vurderet, at det er helt åbenbart, at en persons arbejdsevne ikke kan forbedres og sagen derfor ikke skal forelægges rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.

Stk. 2. Ved forlængelse af sygedagpengeperioden efter stk. 1, nr. 3, ses der bort fra den periode, hvor den sygemeldte venter på behandling på et offentligt sygehus.

Stk. 3. Hvis sygedagpengene til en sygemeldt, der har fået forlænget sine sygedagpenge efter en eller flere af bestemmelserne i stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

4.1. Generelt om forlængelse

Før en sygemeldt har modtaget sygedagpenge i mere end 22 uger inden for de 9 forudgående kalendermåneder, skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation. Der henvises til vejledningens punkt 3. I den forbindelse har kommunen pligt til at undersøge, om der er grundlag for en forlængelse af sygedagpengeperioden, inden der træffes beslutning om at standse sygedagpengeudbetalingen, jf. principafgørelse 75-15.

En sygemeldt, der opfylder betingelserne i en af forlængelsesreglerne, vil fortsat være berettiget til sygedagpenge. Det forudsættes dog, at den sygemeldte fortsat opfylder de grundlæggende betingelser for ret til sygedagpenge, herunder bestemmelserne i lovens § 7 og § 21 (om uarbejdsdygtighed og bortfald).

En sygemeldt, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne i en af forlængelsesreglerne, har ret til et jobafklaringsforløb (efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats) med ressourceforløbsydelse (efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik), forudsat at pågældende fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Ressourceforløbsydelse svarer til kontanthjælp, men uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold. Der henvises til vejledningens punkt 5. Retten til jobafklaringsforløb gælder dog ikke for sygemeldte omfattet af lovens § 25 (den særlige tidsbegrænsning for pensionister). Der henvises til vejledningens punkt 7.

Rækkefølgen af forlængelsesreglerne i loven er vilkårlig, og ingen af reglerne har forrang i forhold til de øvrige regler. Når kommunen tager stilling til spørgsmålet om forlængelse, skal kommunen ud fra en vurdering af sagens konkrete forhold anvende den mest relevante regel. Se principafgørelse 142-10. Den omstændighed, at kommunen har forlænget efter en af forlængelsesbestemmelserne, udelukker ikke, at der senere i sygeforløbet kan ske forlængelse efter en af de andre bestemmelser, hvis der kommer nye væsentlige oplysninger til sagen, der kan begrunde en sådan forlængelse.

Kommunen skal desuden ved ophøret af en forlængelse være opmærksom på bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 7 a og således senest 2 uger før, udbetaling af sygedagpenge ophører, tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe den sygemeldte tilbage til arbejdsmarkedet.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.1. fremgår det af Højesteretsdom af 10. september 2015 (U 2016.140 H) og Ankestyrelsens principafgørelse 75-15, at udbetalingen af sygedagpenge først kan standses ved revurderingstidspunktet eller ved udløbet af en forlængelse, når der er truffet en gyldig afgørelse.

Ligesom ved revurderingstidspunktet standses udbetalingen af sygedagpenge ikke automatisk ved udløbet af en af forlængelsesmulighederne. Hvis en kommune ikke inden udløbet af en af forlængelse har truffet afgørelse om, at sygedagpengeudbetalingen skal ophøre, fortsætter udbetalingen af sygedagpenge, indtil kommunen har truffet en gyldig afgørelse om standsning af sygedagpenge. Sygedagpengene skal stoppe på det tidspunkt, hvor kommunen afgør, at borgeren ikke længere opfylder betingelsen for den pågældende forlængelse eller en af de øvrige forlængelsesbestemmelser. Kommunen skal således, inden udbetalingen af sygedagpengene standses, have vurderet, om der er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden eller for at iværksætte revalidering, ressourceforløb, visitere til fleksjob eller tilkende førtidspension.

Det fremgår af principafgørelse 75-15, at kommunen på revurderingstidspunktet/tidspunktet for vurdering af eventuel yderligere forlængelse skal sikre, at der foreligger et tilstrækkeligt grundlag til at kunne træffe afgørelse om eventuel forlængelse af sygedagpengeperioden (undersøgelsesprincippet). Kommunen kan derfor, som den absolutte hovedregel, alene inddrage oplysninger, der foreligger på revurderingstidspunktet eller på tidspunktet for kommunens vurdering af, om der er grundlag for yderligere forlængelse. De indhentede oplysninger skal beskrive den sygemeldtes tilstand, som den var på disse tidspunkter.

Hvis sagen undtagelsesvist ikke er tilstrækkeligt oplyst på ovennævnte vurderingstidspunkter – f.eks. fordi der ikke på disse tidspunkter foreligger oplysninger om den sygemeldtes helbredstilstand – skal kommunen indhente de oplysninger, der er nødvendige for at oplyse sagen tilstrækkeligt. Der vil først kunne træffes en gyldig afgørelse efter, at sagen er blevet tilstrækkeligt oplyst, hvilket betyder, at udbetalingen af sygedagpenge skal fortsætte, indtil kommunen på et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag har truffet afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge. I disse tilfælde vil det således være den sygemeldtes tilstand på afgørelsestidspunktet, der skal lægges til grund.

På samme måde som ved revurderingen kommer det således ikke borgeren til skade, hvis kommunen ved ophør af en forlængelsesregel ikke har indhentet tilstrækkelige lægelige oplysninger, som beskriver den sygemeldtes helbredstilstand, til at kunne træffe en afgørelse på dette tidspunkt. Det forudsættes, at borgeren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom og medvirker i opfølgningen og oplysningen af sin sag efter reglerne.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.1. er det dog ikke en betingelse for at kunne træffe afgørelse, at borgerens helbredstilstand er afklaret. Sagen kan således godt være tilstrækkeligt oplyst uden, at borgerens helbredstilstand er afklaret.

Ved afgørelse om forlængelse af sygedagpenge tages som udgangspunkt hensyn til, om der er behandlingsmuligheder af den sygemeldtes lidelse. Behandlingen skal efter al erfaring med rimelig sikkerhed kunne medføre en forbedring af helbredstilstanden og/eller arbejdsevnen og må aldrig efter al erfaring indeholde nogen væsentlig risiko for den sygemeldtes liv og førlighed. Se principafgørelserne 67-12, 68-12, 154-12 og 108-13.

Spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for at indhente yderligere lægelig dokumentation i forbindelse med vurderingen af, om udbetalingen af sygedagpenge til en sygemeldt kan forlænges, beror på en konkret vurdering. De lægelige oplysninger skal som udgangspunkt beskrive tilstanden på revurderingstidspunktet. Ældre lægelige oplysninger kan inddrages, hvis der ikke har været en udvikling i helbredstilstanden, eller hvis udviklingen i helbredstilstanden har været som forventet. Hvis ældre lægelige oplysninger lægges til grund for kommunens afgørelse, skal der være dokumentation i sagen i øvrigt for, at der ikke har været en udvikling i helbredstilstanden, eller at tilstanden har udviklet sig som forventet. Der skal kun indhentes nye lægelige akter, hvis det er relevant for kommunens vurdering, fordi der er tale om væsentlige ændringer i de helbredsmæssige forhold, herunder ændringer, som har betydning for arbejdsevnen. I andre tilfælde skal kommunen anvende de foreliggende lægeoplysninger, herunder attester, og evt. rådføre sig med sundhedskoordinatoren og lægekonsulenten.

Efter lovens § 21 a er det muligt for en sygemeldt at afvise behandling uden bortfald af sygedagpenge. Retten til at sige nej til behandling betyder imidlertid ikke, at den sygemeldte kan sige nej til behandling og få udbetalingen af sygedagpenge forlænget i tilfælde, hvor forlængelsesbestemmelserne – evt. på grund af afslaget på behandling – ikke er opfyldt. Hvis der f.eks. ikke kan ske en afklaring af pågældendes arbejdsevne inden for 69 uger efter lovens § 27, stk. 1, nr. 2, kan der ikke forlænges efter denne bestemmelse. Det gælder uanset årsagen til, at afklaringen ikke kan ske, og derfor også, hvis det er fordi den sygemeldte ikke ønsker lægelig behandling. Tilsvarende kan der ikke forlænges efter lovens § 27, stk. 1, nr. 3, om at den sygemeldte er under lægelig behandling og skønnes at kunne vende tilbage på arbejdsmarkedet inden for 134 uger, hvis den sygemeldte ikke er under lægelig behandling og/eller den sygemeldte ikke skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger.

Når der meddeles afslag på forlængelse eller yderligere forlængelse, skal det fremgå af afgørelsen, at de øvrige muligheder for forlængelse har været vurderet. Det skal også fremgå, at der er sket en individuel, konkret vurdering af den sygemeldtes arbejdsevne og af, om pågældende på dette grundlag er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

Hvis det vurderes, at pågældende i de omhandlede tilfælde ikke opfylder betingelserne for at få forlænget udbetalingen af sygedagpengene, vil den sygemeldte overgå til jobafklaringsforløb, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. lovens § 24, stk. 2, eller § 27, stk. 3.

4.2. Når det er sandsynligt, at der kan iværksættes revalidering (lovens § 27, stk. 1, nr. 1)

Det følger af lovens § 27, stk. 1, nr. 1, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges indtil den egentlige revalidering iværksættes, hvis kommunen på det foreliggende grundlag anser det for overvejende sandsynligt, at der vil blive iværksat revalidering, herunder virksomhedspraktik.

En forlængelse forudsætter, at det på tidspunktet for afgørelsen må anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat. Det er således ikke tilstrækkeligt, at der må iværksættes afklarende undersøgelser for at vurdere, om revalidering er overvejende sandsynlig. Se principafgørelse F-7-01 (sag nr. 2).

Forlængelse kan kun ske, hvis der er tale om en realistisk revalideringsmulighed, som kan forventes at føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, dvs. til beskæftigelse på normale vilkår. Se principafgørelserne D-14-99 og D-21-99.

Vurderingen af, om revalidering kan anses for overvejende sandsynlig, foretages efter en samlet konkret vurdering af sagens oplysninger. En henvisning til en revalideringsmæssig foranstaltning betyder ikke i sig selv, at iværksættelse af revalidering må anses for overvejende sandsynlig. Se principafgørelse D-24-99.

Der kan ske forlængelse af sygedagpengeperioden i de tilfælde, hvor sygedagpengemodtageren på revurderingstidspunktet endnu ikke opfylder betingelserne for at overgå til revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Der kan således ske forlængelse, uanset om der ved revurderingstidspunktet endnu ikke er fastlagt en jobplan. Det har alene betydning, om kommunen skønner, at det er overvejende sandsynligt, at der – på et senere tidspunkt – vil blive iværksat revalidering. Der er ikke fastsat nogen frist for, hvornår revalideringen skal være iværksat. Se principafgørelse D-14-00. Det er en væsentlig forudsætning for at forlænge sygedagpengeperioden efter bestemmelsen i lovens § 27, stk. 1, nr. 1, at den sygemeldte er motiveret for og aktivt deltager i de foranstaltninger (forrevalidering), som indgår i den afklarende fase, inden kommunen iværksætter den realistiske jobplan.

Hvis det senere viser sig, at revalideringsmulighederne ikke længere er realistiske, eller hvis den sygemeldte ikke aktivt deltager i de påbegyndte aktiviteter, skal udbetalingen af sygedagpengene standses.

Der er ikke fastlagt nogen tidsmæssig begrænsning for forlængelsen af sygedagpengeperioden, men det er en forudsætning, at forrevalideringsperioden er så kort som mulig.

Det er også en betingelse for at udbetale sygedagpenge, at de aktiviteter, der foregår under forrevalideringen, er forenelige med en eventuel sygebehandling. Kommunen skal i hele perioden foretage opfølgning af sagen efter reglerne om opfølgning og således kun indhente helbredsmæssige oplysninger, hvis det er relevant, fordi der er progression i lidelsen, som kan have betydning for arbejdsevnen.

De aktiviteter, der kan foregå i den afklarende fase, kan f.eks. være virksomhedspraktik i en virksomhed, et højskoleophold, produktionsskoleophold eller lignende. I forrevalideringen kan også indgå deltagelse i kompetencegivende uddannelse som f.eks. 9. – 10. klassetrin på et voksenuddannelsescenter.

Sygedagpenge kan kun udbetales i forbindelse med ovennævnte aktiviteter, så længe der er tale om forrevalidering, dvs. så længe aktiviteten har et rent afklarende sigte, der kan danne baggrund for at iværksætte den egentlige revalidering, hvor der foreligger et beskæftigelsesmål.

Det afhænger af forholdene i den enkelte sag, hvor lang tid der skal til, før den afklarende fase er afsluttet, og den egentlige revalidering kan begynde. For nogle sygemeldte vil det f.eks. være tilstrækkeligt at gå 3 måneder i 10. klasse, hvorefter den egentlige revalidering, der berettiger til revalideringsydelsen, kan begynde. For andre kan det være nødvendigt, at de gennemfører hele 10. klasse. Det er i den forbindelse uden betydning, om den sygemeldte, der kun har behov for 3 måneder i 10. klasse gennemfører hele

10. klasseforløbet i en eventuel ventetid på det første forløb i revalideringsplanen, fordi det ikke er en betingelse for optagelse, at den sygemeldte gennemfører 10. klasse.

4.3. Når det er nødvendigt at afklare den sygemeldtes arbejdsevne (lovens § 27, stk. 1, nr. 2)

Det følger af lovens § 27, stk. 1, nr. 2, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges i op til 69 uger, hvis det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for at skabe klarhed over den sygemeldtes arbejdsevne, og dette vurderes at kunne ske inden for 69 uger.

Det overordnende formål med bestemmelsen er at forlænge sygedagpengeperioden, hvis der mangler en afklaring af den sygemeldtes arbejdsevne til brug for kommunens beslutning om, hvilken hjælp der videre skal tilbydes.

Der skal som udgangspunkt være tale om en bred afklaring af arbejdsevnen i en situation, hvor det endnu ikke er sikkert, hvilken form for indsats der eventuelt er behov for efterfølgende. Dette til forskel fra forlængelse efter lovens § 27, stk. 1, nr. 4 og nr. 7, som anvendes, når kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på, at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb eller fleksjob, eller en sag skal behandles med henblik på, at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om førtidspension, i sidstnævnte tilfælde hvad enten sagen skal behandles i rehabiliteringsteamet eller ej.

Det fremgår af principafgørelse 18-19, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, når det anses for nødvendigt at gennemføre en virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, og når afklaringen kan gennemføres inden for 69 uger. Formålet med bestemmelsen er at forlænge sygedagpengeperioden, hvis der mangler en afklaring af den sygemeldtes arbejdsevne til brug for kommunens beslutning om, hvilken hjælp der videre skal tilbydes. En uafklaret helbredstilstand er ikke til hinder for, at der kan ske forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2. Det betyder, at det ikke er et krav, at den sygemeldtes helbredstilstand er stationær. Det er dog en betingelse, at der er konstateret et behov for at afklare den sygemeldtes arbejdsevne på vurderingstidspunktet.

Det taler for, at der er behov for at afklare den sygemeldtes arbejdsevne, når den sygemeldtes helbredstilstand er tilstrækkeligt afklaret til, at den fremtidige udvikling i helbredstilstanden er rimelig forudsigelig. Det skal samtidig være usikkert, om den sygemeldte kan vende tilbage til arbejdsmarkedet i hidtidigt omfang.

Det taler imod, at der er behov for at afklare den sygemeldtes arbejdsevne, når den sygemeldte fortsat er i behandling, og når den videre behandling kan have en effekt på arbejdsevnen. Det taler også imod, når den sygemeldte afventer yderligere behandling, undersøgelser eller udredning samt effekt heraf. Når der er konstateret et behov for at afklare den sygemeldtes arbejdsevne, skal det dernæst vurderes, om afklaringen kan gennemføres inden for 69 uger. Det er ved vurderingen en betingelse, at både arbejdsevnen og helbredstilstanden kan afklares inden for 69 uger.

Det er en betingelse for forlængelse af sygedagpengeudbetalingen, at der er behov for afklaring af den sygemeldtes arbejdsevne. I principafgørelse 14-18 har Ankestyrelsen slået fast, at når der er en forventning om, at den sygemeldte kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse i hidtidigt omfang, vil det som udgangspunkt ikke være nødvendigt at afklare den sygemeldtes arbejdsevne. Dette gælder, selvom kommunen iværksætter en virksomhedspraktik med henblik på at optrappe arbejdstiden. I den konkrete sag blev borgeren sygemeldt på grund af en diskusprolaps i lænden. Borgeren var ikke længere i behandling, og var startet i en virksomhedspraktik med henblik på optrapning af arbejdstiden. Der var en god prognose, og en forventning om, at borgeren ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse. Der

var derfor ikke et afklaringsbehov, og ikke grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden. Virksomhedspraktikken kunne ikke sidestilles med en afklarende foranstaltning.

Der kan ikke ske forlængelse efter bestemmelsen om afklaring af arbejdsevnen, når den sygemeldtes helbredsmæssige tilstand er så uafklaret, at det ikke er muligt at afgøre, hvad der videre skal ske i sagen, herunder om der vil være behov for at gennemføre en arbejdsprøvning eller iværksætte andre foranstaltninger, jf. principafgørelse D-6-08. Vurderes det, at der ikke kan skabes klarhed over den sygemeldtes arbejdsevne inden for 69 uger, f.eks. fordi den sygemeldtes helbredsmæssige situation er helt uafklaret, og/eller der foruden de helbredsmæssige problemer er sociale problemer, skal den sygemeldte derfor tilbydes et jobafklaringsforløb, medmindre der er andre forlængelsesmuligheder.

Som et supplement til principafgørelse 75-15 har Ankestyrelsen i principafgørelse 102-15 fastslået, at hvis kommunen efter revurderingstidspunktet træffer afgørelse om forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge efter lovens § 27, stk. 1, nr. 2, regnes de 69 uger fra afgørelsestidspunktet.

Sygedagpengene kan også forlænges, når det er nødvendigt at afklare den helbredsmæssige situation for at få en afklaring af den sygemeldtes arbejdsevne. Afventer en sag f.eks. yderligere undersøgelser eller en tilbagemelding fra en speciallæge, kan forlængelsesreglen anvendes, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen kan afklares inden for forlængelsesperioden. Spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for at indhente yderligere lægelig dokumentation i forbindelse med vurderingen af, om udbetalingen af sygedagpenge til en sygemeldt kan forlænges, beror på en konkret vurdering. De lægelige oplysninger skal som udgangspunkt beskrive tilstanden på revurderingstidspunktet. Ældre lægelige oplysninger kan inddrages, hvis der ikke har været en udvikling i helbredstilstanden, eller hvis udviklingen i helbredstilstanden har været som forventet. Hvis ældre lægelige oplysninger lægges til grund for kommunens afgørelse, skal der være dokumentation i sagen i øvrigt for, at der ikke har været en udvikling i helbredstilstanden, eller at tilstanden har udviklet sig som forventet. Der skal kun indhentes nye lægelige akter, hvis det er relevant for kommunens vurdering, fordi der er tale om væsentlige ændringer i de helbredsmæssige forhold, herunder ændringer som har betydning for arbejdsevnen. I andre tilfælde skal kommunen anvende de foreliggende lægeoplysninger, herunder attester, og evt. rådføre sig med sundhedskoordinatoren og lægekonsulenten.

En forlængelse efter denne bestemmelse kan både ske umiddelbart efter udløbet af 22 ugers perioden og efter udløbet af en af de øvrige forlængelsesmuligheder. Se principafgørelse D-3-03.

Det er en forudsætning, at afklaringen inden udløbet af de 69 uger skaber grundlag for kommunens beslutning om, hvad der videre skal ske i sagen. Der kan ikke forlænges ud over de 69 uger, selv om afklaringen af arbejdsevnen ikke er afsluttet inden periodens udløb. Se principafgørelse D-8-03.

Ordlyden i lovens § 27, stk. 1, nr. 2, omfatter både afklaring i forhold til det ordinære arbejdsmarked og i forhold til fleksjob og førtidspension. Se principafgørelse 152-12.

En igangværende forlængelse af sygedagpenge kan ikke afbrydes efter indhentelse af en speciallægeerklæring, der ikke dokumenterer afgørende ændringer i de helbredsmæssige eller sociale forhold, som forelå, da der blev truffet beslutning om at forlænge sygedagpengeperioden. Se principafgørelse 116-09.

I praksisundersøgelsen om revurdering og anvendelse af forlængelsesreglerne anbefaler Ankestyrelsen:

– Kommunerne skal være opmærksomme på, at forlængelsesbestemmelsen i § 27, stk. 1, nr. 2, om afklaring af arbejdsevnen ikke kan anvendes alene til en afklaring af den helbredsmæssige tilstand. Der skal også være konstateret et behov for afklaring af arbejdsevnen.

– Kommunerne skal være opmærksomme på, om borgeren vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet uden iværksættelse af afklarende foranstaltninger. I så fald vil der ikke være behov for en afklaring af arbejdsevnen.

– Hvis der er konstateret et behov for afklaring, skal kommunerne være opmærksomme på, om der er tilstrækkelig sikkerhed for, at afklaringen kan gennemføres inden for 69 uger.

4.4. Når den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling (§ 27, stk. 1, nr. 3)

Det fremgår af lovens § 27, stk. 1, nr. 3, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges, når den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, og pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet.

Det kan være personer i et længerevarende behandlingsforløb, hvor det kan være tidskrævende at finde frem til den rette medicin, eller for alvorligt tilskadekomne efter trafikulykker, for hvem der er en god beskæftigelsesprognose, hvis der er den fornødne tid til genoptræning.

Når kommunen indhenter lægelige akter, skal kommunen tydeligt angive, at der ønskes en vurdering af varigheden af uarbejdsdygtigheden.

Det er en betingelse for at forlænge sygedagpengene efter denne bestemmelse, at der efter en lægelig vurdering er en sikker forventning om, at den sygemeldte kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse i samme omfang som inden sygemeldingen inden for 134 uger fra revurderingstidspunktet. Det beror på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om en sådan forventning er til stede. Vurderingen skal være konkret i hvert enkelt tilfælde, og den kan ikke basere sig på en generel prognose. Efter praksis foretages denne vurdering på baggrund af en helhedsvurdering af alle sagens oplysninger. Ved vurderingen af, om den sygemeldte kan vende tilbage til arbejdsmarkedet inden for fristen, skal den lægelige vurdering sammenholdes med den sygemeldtes vilkår i øvrigt. Helhedsvurderingen indeholder elementer som sygdommens karakter, udviklingen i helbredstilstanden under sygeforløbet, sociale forhold, hidtidig tilknytning til arbejdsmarkedet og motivation for tilbagevenden.

I vurderingen indgår også, om det er et kendt indgreb eller en almindelig operation, som sædvanligvis vil betyde en bedring af helbredstilstanden, og der foreligger en lægelig vurdering herom. Der henvises til principafgørelse D-10-08, hvor Ankestyrelsen fandt, at der ikke kunne lægges vægt på en generel prognose for alle under samme behandling, men at den sygemeldte ud fra en konkret vurdering opfyldte betingelserne for at få sygedagpengeperioden forlænget efter lovens § 27, stk. 1, nr. 3.

Det fremgår endvidere af principafgørelse 28-15, at der kan ske forlængelse efter bestemmelsen, selvom der ikke foreligger en præcis lægelig vurdering af tidsperspektivet for tilbagevenden til erhvervsmæssig beskæftigelse i hidtidigt omfang. Dette er tilfældet, når det efter en konkret helhedsvurdering af sagens oplysninger skønnes, at den sygemeldte med lægelig sikkerhed vil kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet. Af principafgørelsen fremgår desuden, at det ikke er udelukket at forlænge efter lovens § 27, stk. 1, nr. 3, selv om der kan være behov for en langsom optrapning, f.eks. sideløbende med lægelig behandling med medicin og eventuelt med skånehensyn. Desuden fastslås det i principafgørelse 18-09, at det er erhvervsmæssig beskæftigelse på samme vilkår som inden sygemeldingen, der skal kunne genskabes, hvilket også betyder at en sygemeldt fra et fleksjob skal vurderes i forhold til fleksjob.

Hvis en læge ændrer sin vurdering af prognosen, skal den ændrede vurdering være begrundet. Kommunen skal derfor bede om en uddybende lægelig udtalelse, hvis lægen ikke har oplyst, hvorfor prognosen er ændret. Se principafgørelse 28-15.

En tilsidesættelse af en lægeerklæring forudsætter, at kommunen har et sikkert grundlag herfor.

Det fremgår af principafgørelse 15-18, at den lægelige vurdering skal ses i sammenhæng med sagens samlede oplysninger. Det betyder, at der skal anlægges en helhedsvurdering ved vurderingen af, om den sygemeldte med lægelig sikkerhed vil kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse i hidtidigt omfang inden for 134 uger. Momenter der blandt andet kan indgå i helhedsvurderingen er de lægelige oplysninger, den sygemeldtes egne oplysninger, sygdommens art, behandlingens varighed, den generelle fremgang i forløbet, sociale forhold, eventuelle afklarende foranstaltninger og konkurrerende lidelser.

I den konkrete sag forelå der en lægelig prognose for tilbagevenden til arbejdsmarkedet i hidtidigt omfang, men ud fra en helhedsvurdering af sagens samlede oplysninger vurderede Ankestyrelsen, at denne ikke var tilstrækkelig sikker. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det var uafklaret, hvordan den sygemeldtes helbredsmæssige tilstand ville udvikle sig. Tidsperspektivet for den sygemeldtes tilbagevenden til arbejdsmarkedet var også usikkert. Derudover var det usikkert, hvilken effekt den ekstra støtte og hjælp i forhold til de sociale belastninger ville have på den sygemeldtes helbredsmæssige tilstand.

I principafgørelse D-4-07 fastslog Ankestyrelsen, at den omstændighed, at lægen havde tilføjet, at det kunne blive nødvendigt med en arbejdsprøve med henblik på, hvor meget patienten kunne holde til, ikke ændrede den samlede vurdering af, at den sygemeldte forventedes at blive arbejdsdygtig inden for den daværende tidsbegrænsning i § 27, stk. 1, nr. 3.

Forlængelsen på 134 uger skal regnes fra revurderingstidspunktet, uanset tidspunktet for bevillingen, se principafgørelse 102-15. Bestemmelsen kan også bruges efter anvendelsen af en anden af forlængelsesreglerne, hvis der er noget tilbage af de 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet, se principafgørelse D-19-06.

Det er ikke afgørende for en forlængelse, hvilken sygdom der er tale om, herunder om der er tale om samme sygdom gennem hele sygeperioden, eller om den fortsatte sygemelding skyldes en ny sygdom.

Spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for at indhente yderligere lægelig dokumentation i forbindelse med vurderingen af, om udbetalingen af sygedagpenge til en sygemeldt kan forlænges, beror på en konkret vurdering. De lægelige oplysninger skal som udgangspunkt beskrive tilstanden på revurderingstidspunktet. Ældre lægelige oplysninger kan inddrages, hvis der ikke har været en udvikling i helbredstilstanden, eller hvis udviklingen i helbredstilstanden har været som forventet. Hvis ældre lægelige oplysninger lægges til grund for kommunens afgørelse, skal der være dokumentation i sagen i øvrigt for, at der ikke har været en udvikling i helbredstilstanden, eller at tilstanden har udviklet sig som forventet. Der skal kun indhentes nye lægelige akter, hvis det er relevant for kommunens vurdering, fordi der er tale om væsentlige ændringer i de helbredsmæssige forhold, herunder ændringer som har betydning for arbejdsevnen. I andre tilfælde skal kommunen anvende de foreliggende lægeoplysninger, herunder attester, og evt. rådføre sig med sundhedskoordinatoren og lægekonsulenten.

Hvis borgeren er i behandling på revurderingstidspunktet, bør kommunen spørge den behandlende læge om prognose og tidsperspektiv for behandlingen. I nogle tilfælde vil det være tilstrækkeligt at spørge egen læge. Det afhænger altid af en konkret vurdering.

Hvis en læges vurdering af prognose og tidsperspektiv fremstår ubegrundet, kan det være nødvendigt at spørge supplerende ind til vurderingen.

Det følger af principafgørelse 85-16, at der efter en konkret vurdering kan være tale om lægebehandling i sygedagpengelovens forstand, selvom behandlingen ikke udføres af en læge. Det er en konkret vurdering der skal foretages i hvert enkelt tilfælde. Ved vurderingen af om der er tale om lægebehandling i

sygedagpengelovens forstand, er det afgørende, at der er tale om lægeordineret behandling. Der skal desuden være tale om egentlig behandling eller jævnlig kontrol hos en læge eller anden behandler, der udfører lægeordineret behandling. I den konkrete sag kunne træning på egen hånd ikke sidestilles med lægebehandling. Ankestyrelsen lagde vægt på, at den sygemeldte ikke var i et uafsluttet lægeligt forløb, hvor pågældende jævnligt skulle komme til kontrol.

Fysioterapeutisk behandling på baggrund af en lægeordination kan ved afgørelse om eventuel forlængelse betragtes som lægebehandling i lovens forstand. Se principafgørelse 102-12. I principafgørelse D-22-00 blev det lagt til grund, at psykologbehandling var at betragte som lægebehandling.

En operation er en lægelig behandling. En sygemeldt, som venter på en operation, er derfor omfattet af personkredsen i bestemmelsen. Sygedagpengene kan forlænges, selv om operationen ikke er gennemført, hvis der er tale om et kendt indgreb, og der foreligger lægeerklæring om, hvornår den sygemeldte kan forventes at genoptage arbejdet efter indgrebet. Se principafgørelse 28-15.

Hvis der er tvivl om, hvorvidt der er tale om behandling, bør kommunen spørge ind til indholdet af behandlingen og behandlingssigtet. Der skal være tale om behandling, som kan genskabe arbejdsevnen.

Det fremgår af principafgørelse D-19-06, at hvis henvisning til behandling på sygehus er sket efter revurderingstidspunktet, kan sygedagpengeperioden ikke forlænges, medmindre sygedagpengeperioden allerede er forlænget efter en af de andre forlængelsesbestemmelser. Perioden på 134 uger regnes også da fra revurderingstidspunktet.

I praksisundersøgelsen om revurdering og anvendelse af forlængelsesreglerne anbefaler Ankestyrelsen:

- Kommunerne skal ved anvendelsen af forlængelsesbestemmelsen i § 27, stk. 1, nr. 3, om behandling og forventning om tilbagevenden til arbejdsmarkedet være opmærksomme på, om borgeren er i behandling. Der skal være tale om behandling, som kan genskabe arbejdsevnen. Der skal være tale om lægelig behandling i bestemmelsens forstand.
- Hvis der er tvivl om, hvorvidt der er tale om lægelig anbefalet behandling, bør kommunen spørge ind til indholdet af behandlingen og behandlingssigtet.
- Kommunerne skal sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til at foretage en helhedsvurdering. Når der foretages en helhedsvurdering er det væsentligt, at der i sagen er beskrevet, hvordan udviklingen af helbredstilstanden har været under sygeforløbet.
- Hvis borgeren er i behandling på revurderingstidspunktet, bør kommunen spørge den behandlende læge eller egen læge om prognose og tidsperspektiv for behandlingen.
- Kommunerne skal være opmærksomme på, om der er behov for at spørge supplerende ind til en læges vurdering af prognose og tidsperspektiv, hvis denne fremstår ubegrundet.
- Kommunerne skal være opmærksomme på, at de lægelige oplysninger ikke kan stå alene, men at der skal foretages en helhedsvurdering af sagens samlede oplysninger.

4.4.1. Ventetid for behandling på offentligt sygehus (lovens § 27, stk. 2)

Når det skal afgøres, om den sygemeldte kan forventes at kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger, skal kommunen i visse tilfælde se bort fra perioder, hvor den pågældende venter på behandling på offentligt sygehus, jf. lovens § 27, stk. 2. Dette gælder således også ventetid i forbindelse med en organdonation. Se principafgørelse D-18-98.

Der kan kun ses bort fra ventetid på behandling og f.eks. ikke ventetid på undersøgelser. Dette gælder, selv om undersøgelsen skal tage stilling til, om der senere skal ske behandling.

Bestemmelsens formulering udelukker, at der kan bortses fra ventetid på private klinikker, og ventetid begrundet i den sygemeldtes personlige forhold. Der kan derfor ikke ses bort fra ventetid, der er begrundet i pågældendes eget ønske om at udsætte behandlingen. Det antages dog, at ventetid på behandling på et privathospital, som skyldes udnyttelse af en eventuel behandlingsgaranti, kan medregnes. Ankestyrelsen har ikke taget principiel stilling til spørgsmålet.

Eksempel:

Den sygemeldte skal opereres. Der er en ventetid på 10 måneder på det offentlige sygehus. Som følge af behandlingsgarantien vælger den sygemeldte at blive opereret på et privathospital, hvor der er en ventetid på 2 måneder. I denne situation kan der ses bort fra ventetiden på 2 måneder til privathospitalet, idet ventetiden har sammenhæng med udnyttelsen af behandlingsgarantien.

4.5. Når den sygemeldtes sag skal forelægges rehabiliteringsteamet (lovens § 27, stk. 1, nr. 4)

Det fremgår af lovens § 27, stk. 1, nr. 4, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges, når kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på, at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

I forbindelse med kommunens revurdering inden ophøret af sygedagpenge efter lovens § 24 skal kommunen tage stilling til, om den sygemeldtes sag skal forelægges rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om pågældende skal have ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

I principafgørelse 7-19 fastslår Ankestyrelsen, at forlængelse forudsætter, at der er konstateret et behov for at vurdere, om den sygemeldte er berettiget til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, herunder at kommunen har vurderet eller burde have vurderet, at den sygemeldte ikke kan vende tilbage til ordinær beskæftigelse. Dette må afgøres på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den sygemeldtes samlede forhold, hvor man blandt andet må lægge vægt på de helbredsmæssige og sociale forhold samt erhvervs erfaring og resultatet af eventuelle afklarende foranstaltninger.

Hvis kommunen i den forbindelse vurderer, at den sygemeldtes sag skal forelægges rehabiliteringsteamet, har pågældende ret til forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge efter lovens § 27, stk. 1, nr. 4.

Efter sagens behandling i teamet skal kommunen hurtigst muligt træffe afgørelse i sagen. I eksempelvis sager om førtidspension, skal kommunen træffe afgørelse i sagen inden 3 måneder.

Udbetalingen af sygedagpenge forlænges frem til det tidspunkt, hvor den sygemeldte overgår til ressourceforløb med ressourceforløbsydelse, til fleksjob/ledighedsydelse, til førtidspension, eller anden indsats.

Hvis behandlingen af sagen ikke fører til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, men den sygemeldte fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, og der ikke kan ske forlængelse efter en af de øvrige forlængelsesregler, har den sygemeldte ret til et jobafklaringsforløb (efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats) med ressourceforløbsydelse (efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik).

Det forhold, at en sygemeldt får sin sygedagpengeperiode forlænget efter lovens § 27, stk. 1, nr. 4, medfører ikke i sig selv et retskrav på at overgå til f.eks. fleksjob. Se principafgørelse 101-12.

Det fremgår af pensionsloven, at personer med langvarig og aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet fra 5 år før folkepensionsalderen kan søge om førtidspension (seniorførtidspension). I disse tilfælde iværksættes ikke beskæftigelsesrettede tilbud for at udvikle arbejdsevnen. Sagerne skal behandles i rehabiliteringstea-

met, men dette sker automatisk og således ikke på grundlag af en kommunal vurdering. En sygemeldt, der søger om seniorførtidspension, er således ikke omfattet af denne forlængelsesbestemmelse. Det samme gælder en sygemeldt, der søger om seniorpension.

Som følge af, at visse førtidspensionssager fra den 1. juni 2016 er undtaget fra forelæggelse for rehabiliteringsteamet, er lovens § 27, stk. 1, nr. 7, ændret med virkning fra den 1. juni 2016, således at udbetalingen af sygedagpenge også kan forlænges i de sager om førtidspension, hvor kommunen efter § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension har vurderet, at det er helt åbenbart, at personens arbejdsevne ikke kan forbedres, og sagen derfor ikke skal forelægges for rehabiliteringsteamet. Se vejledningens punkt 4.8.

4.6. Når der foreligger en livstruende, alvorlig sygdom (lovens § 27, stk. 1, nr. 5)

Det følger af lovens § 27, stk. 1, nr. 5, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges uden tidsbegrænsning, hvis en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom.

Bestemmelsen omfatter alle tilfælde, hvor en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom. Det er således ikke kun ved sygdom i terminalfasen, at der kan ske forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge.

Intentionen med bestemmelsen er, at forlængelsesmuligheden også skal omfatte sygemeldte i tidligere faser af en livstruende, alvorlig sygdom end i terminalfasen. Det vil sige i tilfælde, hvor man ikke har klarhed over, hvilket forløb sygdommen vil få.

Kommunens afgørelse om forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge som følge af en livstruende, alvorlig sygdom skal ske på baggrund af en konkret, individuel lægelig vurdering. Dette vil sædvanligvis være i form af en statusattest fra den praktiserende læge eller anden behandlende læge. En kommunalt ansat lægekonsulent kan ikke foretage denne vurdering.

Som eksempler på diagnoser og sygdomme, der kan betragtes som sygdomme med livstruende og alvorligt forløb, kan nævnes sygdomstilfælde som kræft, Amyotrofisk lateralsklerose (ALS) og sværere psykoser.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 30-15 fastslået, at det er en forudsætning for forlængelse efter lovens § 27, stk. 1, nr. 5, at borgeren aktuelt har en sygdom, der er livstruende og alvorlig. Forlængelsesmuligheden finder ikke kun anvendelse i situationer, hvor behandlingsmulighederne er udtømte, men også i tilfælde, hvor borgeren har en livstruende og alvorlig sygdom i tidligere sygdomsfaser. Derfor kan kommunen forlænge sygedagpengeudbetalingen i tilfælde, hvor man ikke har klarhed over, hvilket forløb sygdommen vil få.

Det er en forudsætning for forlængelse efter lovens § 27, stk. 1, nr. 5, at borgeren aktuelt har en sygdom, der er livstruende og alvorlig. Bestemmelsen finder derfor ikke anvendelse i tilfælde, hvor en borger har en alvorlig lidelse, som medfører, at borgeren fremtidigt har en øget risiko for at få en livstruende sygdom. I den konkrete sag i principafgørelse 30-15 led borgeren af forkalkning af hovedkranspulsårerne og havde haft en blodprop i hjertet to gange. Borgeren ville livsvarigt være i meget høj risiko for at få en ny blodprop i hjertet og/eller anden hjertesygdom som følge af sygdommen. Det fremgik dog af de helbredsmæssige oplysninger, at borgeren ikke aktuelt havde en sygdom, der var livstruende og alvorlig, men at pågældende borger var stabil og klar til rehabiliteringsforløb.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 68-16 truffet tre afgørelser vedrørende fortolkningen af livstruende, alvorlig sygdom. Ankestyrelsen bemærker her, at bestemmelsen også omfatter personer, der har en livstruende, alvorlig sygdom i tidligere sygdomsfaser, dvs. personer, hvor der ikke er klarhed over, hvilket

forløb sygdommen vil få, og at det derfor ikke er et krav, at alle lægelige behandlingsmuligheder er udtømte.

Ankestyrelsen bemærker desuden, at i tilfælde af alvorlig sygdom med et fremadskridende forløb, som over en årrække kan eller vil få et dødeligt udfald, kan der ikke ske forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge, hvis sygdommen er på et sådant tidligt stadie, at den ikke kan anses som livstruende. Ligeledes kan der ikke ske forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge i tilfælde, hvor den sygemeldte ikke aktuelt er ramt af en livstruende, alvorlig sygdom, men hvor der er risiko for tilbagefald af en livstruende, alvorlig sygdom.

I sag nr. 1 var borgeren sygemeldt på grund af en ondartet hjernesvulst. Sygdommen var alvorlig og livstruende, men med gode prognostiske faktorer for den pågældende. Borgeren var opereret og havde modtaget strålebehandling. På standsningstidspunktet var borgeren fortsat i et behandlingsforløb med kemoterapi. Der var endnu ikke foretaget MR-scanning, der kunne påvise effekten af behandlingsforløbet, og der var derfor ikke klarhed over, hvilket forløb sygdommen ville få. Borgeren var derfor berettiget til forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge.

I sag nr. 2 var den sygemeldte diagnosticeret med Alzheimers demens. Diagnosen menes at have en gennemsnitlig varighed på 8-10 år, men der er stor variation fra patient til patient. I nogle tilfælde kan sygdommen medføre døden allerede efter få år, mens den hos andre kan vare i op til 20 år. Sygdommen var for den pågældende på et sådant tidligt stadie, at det ikke var muligt konkret at udtale sig om tidsperspektivet. Der var tale om jævnt udviklende hukommelsessvækkelse, og der var derfor klarhed omkring, hvilket forløb sygdommen ville få. Der var ikke grundlag for at antage andet, end at pågældende ville kunne leve med sygdommen i mange år endnu. Der var derfor ikke tale om livstruende og alvorlig sygdom, og der kunne ikke ske forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge.

I sag nr. 3 havde den sygemeldte en alvorlig kræftlidelse (udbredt æggestokkræft). Pågældende var opereret, og alt synligt kræftvæv var fjernet. Sygdommen havde dog tilbagevendende karakter og prognosen var, at der på et tidspunkt ville ske tilbagefald. På tidspunktet for kommunens afgørelse var der ikke dokumenteret tilbagefald. Der kunne derfor ikke ske forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge efter bestemmelsen om livstruende og alvorlig sygdom, da borgeren ikke aktuelt led af en livstruende og alvorlig sygdom.

Kommunen skal rådgive om, at pågældende bør undersøge mulighederne for at få udbetalt ydelser fra private pensionsordninger.

Kommunen skal efter en konkret vurdering overveje mulighederne efter anden lovgivning. Se principafgørelse 79-09. Kommunen er dog ikke berettiget til f.eks. at påbegynde en sag om førtidspension, hvis den sygemeldte hellere vil fortsætte på sygedagpenge og opfylder betingelserne for at få forlænget sygedagpengene uden tidsbegrænsning, fordi pågældende er uarbejdsdygtig på grund af en livstruende, alvorlig sygdom.

4.7. Når der er rejst sag om erstatning for en arbejdsskade (lovens § 27, stk. 1, nr. 6)

Det fremgår af lovens § 27, stk. 1, nr. 6, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges, hvis der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Sygedagpengeperioden skal forlænges, hvis der er anmeldt en arbejdsskade til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller forsikringsselskabet, inden sygedagpengeudbetalingen er standset. Det er en betingelse, at der verserer en arbejdsskadesag, når kommunen træffer afgørelse om forlængelse, og at sygemeldingen har hel eller delvis forbindelse med den verserende arbejdsskadesag. Det er desuden en betingelse

for at fortsætte sygedagpengeudbetalingen, at sygedagpengelovens øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelserne om uarbejdsdygtighed og medvirken. Det er ikke en betingelse, at der er tale om fuld uarbejdsdygtighed.

Der er ikke hjemmel til at forlænge sygedagpengeudbetalingen efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om afslag på anerkendelse af en arbejdsskade eller efter den første afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Sygedagpengeudbetalingen kan ikke forlænges, hvis det alene er spørgsmålet om godtgørelse for varigt mén, der fortsat mangler at blive truffet afgørelse om. Sygedagpengeperioden kan ikke forlænges efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings første afgørelse om erhvervsevnetab, selv om afgørelsen er midlertidig, og der er fastsat revision. Det giver heller ikke ret til forlængelse, at spørgsmålet om tab af erhvervsevne faktisk er under revision hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på tidspunktet for kommunens afgørelse.

Det giver endvidere ikke ret til forlængelse af sygedagpengeudbetalingen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget en anmodning om genoptagelse af en arbejdsskadesag.

I principafgørelse 45-19 er det præciseret, hvornår der kan ske forlængelse af sygedagpengeperioden, hvis Ankestyrelsen ændrer eller hjemviser en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Hvis Ankestyrelsen ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om afslag på anerkendelse af en arbejdsskade, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fortsætte behandlingen af sagen med henblik på at tage stilling til spørgsmålene om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne. Kommunen skal i denne situation genoptage udbetalingen af sygedagpenge fra standsningstidspunktet, idet arbejdsskadesagen fortsat anses for verserende.

Hvis Ankestyrelsen ophæver Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om afslag på anerkendelse af en arbejdsskade eller ophæver den første afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og hjemviser sagen til fornyet behandling hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal kommunen genoptage udbetalingen af sygedagpenge fra standsningstidspunktet.

I den konkrete sag blev borgeren sygemeldt grundet en afrevet ledlæbe i venstre skulder. Borgeren var kommet til skade i forbindelse med sit arbejde og anmeldte skaden til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afviste at anerkende skulderskaden som en arbejdsskade. Ankestyrelsen ændrede Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om afslag på anerkendelse af arbejdsskaden. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle således fortsætte behandlingen af sagen med henblik på at tage stilling til spørgsmålene om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at borgerens arbejdsskadesag fortsat verserede på revurderingstidspunktet, og at der var sammenhæng mellem den anmeldte arbejdsskade og borgerens sygemelding. Sygedagpengeudbetalingen kunne derfor forlænges.

Kommunen skal i forbindelse med opfølgningen i en sygedagpengesag være opmærksom på, om der eventuelt kan blive tale om en sag, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, herunder om tilfældet i givet fald er anmeldt til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Hvis sagen er anmeldt til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal kommunen indsende en forespørgsel til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring omkring det tidspunkt, hvor kommunens sygedagpengesystem giver det første advis om udløb af sygedagpengeperioden.

4.8. Når der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension eller kommunen har vurderet, at en sag ikke skal forelægges for rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension (lovens § 27, stk. 1, nr. 7)

Det fremgår af lovens § 27, stk. 1, nr. 7, at udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges, når der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension, eller når kommunen har vurderet, at det er helt åbenbart, at en persons arbejdsevne ikke kan forbedres og sagen derfor ikke skal forelægges rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.

En sag kan som udgangspunkt først overgå til behandling efter reglerne om førtidspension, når den har været forelagt kommunens rehabiliteringsteam, medmindre der utvivlsomt skal gives afslag i en ansøgningssag, eller det er åbenbart, at personens arbejdsevne ikke kan forbedres, jf. § 18, stk. 2, i lov om social pension. I sidstnævnte tilfælde skal kommunen indhente udtalelse fra sundhedskoordinatoren, medmindre der er tale om en person, der er terminalt syg.

Efter § 17, stk. 2, i lov om social pension, kan man anmode kommunen om at træffe afgørelse om førtidspension på det foreliggende dokumentationsgrundlag. Kommunen skal på det foreliggende dokumentationsgrundlag forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, medmindre det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for førtidspension. I så fald kan kommunen træffe afgørelse om, at sagen overgår til behandling efter reglerne om førtidspension uden forudgående forelæggelse for rehabiliteringsteamet.

Har sagen været forelagt rehabiliteringsteamet, skal kommunalbestyrelsen umiddelbart efter rehabiliteringsteamets indstilling i sagen træffe afgørelse om, at sagen på det foreliggende dokumentationsgrundlag overgår til behandling efter reglerne om førtidspension.

Det fremgår af § 21 i lov om social pension, at kommunalbestyrelsen i disse sager skal træffe afgørelse senest 3 måneder efter tidspunktet for sagens overgang til behandling. Udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges efter lovens § 27, stk. 1, nr. 7, når der er søgt om førtidspension på det foreliggende grundlag efter § 17, stk. 2, i lov om social pension.

Der er ret til forlængelse af sygedagpengeperioden, hvis en sygemeldt anmoder om, at der bliver taget stilling til spørgsmålet om førtidspension på det foreliggende dokumentationsgrundlag, og ansøgningen er indgivet før sygedagpengeudbetalingens ophør. Se principafgørelserne D-29-04 og D-6-05, som også finder anvendelse efter førtidspensionsreformen.

Udbetalingen af sygedagpenge kan kun forlænges efter lovens § 27, stk. 1, nr. 7, ved modtagelse af en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension. Bestemmelsen omfatter ikke tilfælde, hvor der er søgt om seniorførtidspension efter pensionslovens § 17, stk. 3, eller seniorpension efter pensionslovens kapitel 3 a.

Bortset fra sager om seniorførtidspension og seniorpension, er andre sager, hvor sagen skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på f.eks. pension, omfattet af lovens § 27, stk. 1, nr. 4. Når kommunen har forlænget sygedagpengeperioden på grund af ansøgning om førtidspension på det foreliggende grundlag, og der tilkendes førtidspension, skal udbetalingen af sygedagpenge fortsætte, indtil der er truffet afgørelse i pensionssagen. Se principafgørelse 40-11.

Udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges uden tidsbegrænsning, dvs. indtil det tidspunkt, hvor der tilkendes pension, eller der gives afslag på pension. Ligesom det er tilfældet for de øvrige forlængelsesregler, kan sygedagpengene dog standses, inden der er truffet afgørelse i pensionssagen, hvis den sygemeldte

ikke længere er uarbejdsdygtig, jf. lovens § 7, eller der er grundlag for at standse sygedagpengene efter lovens regler om bortfald, jf. lovens §§ 21-22.

Udbetalingen af sygedagpenge kan også forlænges i sager om førtidspension til sygemeldte, der har ophold uden for Danmark, og hvor det derfor er Udbetaling Danmark, der har kompetencen til at træffe afgørelsen om pension. Se principafgørelse D-5-04. Ansøgningen om førtidspension anses for modtaget på det tidspunkt, hvor Udbetaling Danmark eller den rette myndighed i bopælslandet modtager ansøgningen om pension.

I forbindelse med kommunens revurdering inden ophøret af sygedagpenge efter lovens § 24, hvor kommunen tager stilling til, om sagen skal forelægges rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om pågældende skal have ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, kan kommunen vurdere, om det er helt åbenbart, at personens arbejdsevne ikke kan forbedres, og sagen derfor kan behandles uden forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension. I den situation vil pågældende have ret til forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge efter lovens § 27, stk. 1, nr. 7. Udbetalingen af sygedagpenge forlænges da frem til det tidspunkt, hvor den sygemeldte overgår til førtidspension.

4.9. Når sygedagpengeperioden ikke kan forlænges yderligere (lovens § 27, stk. 3)

Hvis sygedagpengeudbetalingen, efter at have været forlænget efter en eller flere af bestemmelserne i § 27, stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, har den sygemeldte ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er en betingelse, at pågældende fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Se lovens § 27, stk. 3.

5. Ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for personer, som på første sygefraværsdag i et nyt sygdomsforløb er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1 (lovens § 24 a, stk. 1-5)

Sygedagpengeloven

§ 24 a. Personer, der på første fraværdsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men er omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. For lønmodtagere er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fra første fraværdsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden i § 30, stk. 1, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. I følgende tilfælde er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse på et tidligere tidspunkt end efter stk. 2:

1) For lønmodtagere, hvor der ikke er ret til sygedagpenge fra en arbejdsgiver, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværdsdag.

2) For lønmodtagere, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge efter § 31, stk. 2, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter udløbet af den periode, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge.

3) For et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, der har ret til arbejdsløshedsdagpenge fra arbejdsløshedskassen under de første 14 dages sygdom efter § 62, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag efter udløbet af perioden med ret til arbejdsløshedsdagpenge.

4) For et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, der ikke har ret til arbejdsløshedsdagpenge under de første 14 dages sygdom, fordi medlemmet arbejder på nedsat tid, eller fordi medlemmet bliver syg på første ledighedsdag inden tilmelding som jobsøgende på Jobnet, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

Stk. 4. Personer, der er omfattet af flere bestemmelser i stk. 2 og 3, har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra det tidligste tidspunkt.

Stk. 5. For selvstændige erhvervsdrivende er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

...

5.1. Ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for personer, der sygemeldes på ny (lovens § 24 a, stk. 1)

Retten til sygedagpenge er betinget af, at sygemeldte ikke er omfattet af tidsbegrænsningen på første fraværsdag. Dette gælder, uanset om man er pensionist eller ej.

Ved opgørelsen af tidsbegrænsningen ved et nyt sygeforløb, er referenceperioden de 9 kalendermåneder, der går forud for den måned, hvor den nye første fraværsdag ligger. Det betyder, at for en person, som bliver syg den 15. november, er referenceperioden februar-oktober måned. Hvis personen inden for denne periode har modtaget sygedagpenge i mere end 22 uger, er der ikke ret til sygedagpenge ved det nye fravær. Opgørelsen af de 22 uger sker efter reglerne i lovens § 24, stk. 3 og 4.

Er sygemeldte omfattet af tidsbegrænsningen, og i øvrigt opfylder betingelserne for sygedagpenge, er der ret til et jobafklaringsforløb. Dette gælder dog ikke for pensionister.

Lovens § 24 a, stk. 1, omfatter personer, der på første nye sygedag opfylder betingelserne for at modtage sygedagpenge fra kommunen, men er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1, dvs. har modtaget sygedagpenge i mere end 22 uger inden for de 9 forudgående kalendermåneder.

§ 24 a har således til formål at sikre, at en person, der er raskmeldt efter en længere sygdomsperiode, men som igen må sygemelde sig, og opfylder sygedagpengelovens beskæftigelseskrav, men fortsat er omfattet af tidsbegrænsningen i sygedagpengelovens § 24, stk. 1, får tilbudt en indsats og en forsørgelsesydelse.

For at være omfattet skal personen opfylde et af beskæftigelseskravene i forhold til kommunen (i lovens kapitel 11 for så vidt angår lønmodtagere, og kapitel 14 for selvstændige).

En person, der sygemeldes på ny, kan være berettiget til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden, hvis betingelserne i lovens § 30 er opfyldt. Der henvises ligeledes til principafgørelse 15-15, der fastslår, at den sygemeldte i denne situation er berettiget til udbetaling af sygedagpenge eller løn fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden, hvis den sygemeldte opfylder beskæftigelseskravet over for arbejdsgiveren ved at have været ansat uafbrudt i de seneste 8 uger i mindst 74 timer. Arbejdsgiver vil i disse tilfælde være berettiget til refusion af sygedagpenge fra kommunen i arbejdsgiverperioden, hvis der er tegnet forsikring, eller hvis der er indgået aftale efter lovens § 56.

5.2. Tidspunktet for overgang fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for personer efter lovens § 24 a, stk. 2 (lovens § 24 a, stk. 2-5)

Når kommunen konstaterer, at en person, som sygemeldes på ny, er omfattet af lovens § 24 a, skal kommunen tage stilling til, fra hvilket tidspunkt personen har ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb er fastsat i lovens § 24 a, stk. 2-5. Retten til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse indtræder ved ophøret af en evt. ret til en ydelse efter sygedagpengeloven (f.eks. sygedagpenge fra arbejdsgiver i arbejdsgiverperioden) eller efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for ledige, der har ret til arbejdsløshedsdagpenge i de første 14 dage af sygeperioden.

5.2.1. Ret til jobafklaringsforløb efter udløbet af arbejdsgiverperioden (lovens § 24 a, stk. 2)

Det fremgår af lovens § 24 a, stk. 2, at lønmodtagere får ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden i lovens § 30, stk. 1. Det gælder i de situationer, hvor lønmodtageren opfylder betingelserne for ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden, jf. lovens § 30, stk. 2. Det gælder således også, når kommunen forlods udbetaler sygedagpenge til en lønmodtager, fordi arbejdsgiver ikke mener sig forpligtet til at udbetale, jf. lovens § 72, stk. 1. Det skal bemærkes, at f.eks. forsikrede arbejdsgivere efter lovens § 55 eller arbejdsgivere med en § 56-ordning kan have ret til refusion fra kommunen i denne periode.

5.2.2. Ingen arbejdsgiverperiode (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 1)

En lønmodtager, hvor der ikke er en arbejdsgiverperiode, f.eks. en ansat i fleksjob, har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

5.2.3. Kommunen udbetaler sygedagpenge efter § 31, stk. 2 (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 2)

En lønmodtager, hvor arbejdsgivers forpligtelse til at udbetale sygedagpenge ophører i løbet af arbejdsgiverperioden, jf. lovens § 31, stk. 1, og hvor kommunen udbetaler sygedagpenge i resten af arbejdsgiverperioden, jf. lovens § 32, stk. 1, har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag efter udløbet af den periode, hvor kommunen udbetaler sygedagpengene.

5.2.4. Ledige, som modtager ydelse fra arbejdsløsheds-kassen under de første 14 dages sygefravær (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 3)

En ledig, der har ret til arbejdsløshedsdagpenge under de første 14 dages sygefravær fra arbejdsløsheds-kassen, har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag efter udløbet af perioden med ret til arbejdsløshedsdagpenge.

Det skal bemærkes, at der kan være tilfælde, hvor der er ret til f.eks. arbejdsløshedsdagpenge, men hvor der ikke er en udbetaling fra arbejdsløsheds-kassen, f.eks. pga. regler om karantæne. Også i disse tilfælde indtræder retten til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse først ved ophøret af retten til arbejdsløshedsdagpenge, dvs. som udgangspunkt efter 14 dage.

5.2.5. Ledige, som ikke modtager ydelse fra arbejdsløsheds-kassen under de første 14 dages sygefravær (lovens § 24 a, stk. 3, nr. 4)

En person, der er i delvis beskæftigelse og modtager supplerende arbejdsløshedsdagpenge, har som udgangspunkt ikke ret til arbejdsløshedsdagpenge under de første 14 dages sygefravær fra arbejdsløsheds-kassen. Det samme gælder en person, der bliver syg på sin første ledighedsdag, inden personen er tilmeldt

som jobsøgende på Jobnet. Disse ledige har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

5.2.6. Personer, omfattet af flere af bestemmelserne i lovens § 24 a, stk. 2 og 3 (lovens § 24 a, stk. 4)

Personer, der er omfattet af flere bestemmelser i lovens § 24 a, stk. 2 og 3, har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra det tidligste af de mulige tidspunkter.

Eksempelvis en person med to arbejdsgiverforhold. Hvis personen er ansat hos både arbejdsgiver A og arbejdsgiver B, men beskæftigelseskravet for ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren alene er opfyldt over for arbejdsgiver A, vil personen få ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse allerede fra første fraværsdag. Det vil betyde, at arbejdsgiver A, der efter sygedagpengeloven har pligt til at udbetale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden, kan få ret til refusion efter reglerne om ressourceforløbsydelse i lov om aktiv socialpolitik .

Hvis arbejdsgiver A har tegnet en forsikring efter sygedagpengelovens § 55 eller har en § 56-ordning, kan der være ret til refusion efter sygedagpengelovens regler. I disse tilfælde vil der ske nedsættelse af den refusion, arbejdsgiveren vil kunne være berettiget til efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 69 u i lov om aktiv socialpolitik. Dermed er det sikret, at en arbejdsgiver ikke kan få ret til fuld refusion for den samme periode efter både sygedagpengelovens regler og efter § 69 t, stk. 1-3, i lov om aktiv socialpolitik. Der skal således ske en nedsættelse af refusion efter § 69 t, stk. 1-3, i lov om aktiv socialpolitik, med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge.

For en person, der bliver berettiget til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse på et senere tidspunkt end den første fraværsdag, er det en forudsætning for retten til jobafklaringsforløbet, at personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

5.2.7. Selvstændige erhvervsdrivende (lovens § 24 a, stk. 5)

En selvstændig erhvervsdrivende har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag, jf. lovens § 24 a, stk. 5. Det gælder også i de tilfælde, hvor den selvstændige erhvervsdrivende har tegnet en forsikring efter lovens § 45.

6. Mulighed for sygedagpenge for personer med en livstruende, alvorlig sygdom, som er omfattet af lovens § 24 a, stk. 6, jf. stk. 1, eller er i jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse (lovens § 24 a, stk. 6, jf. stk. 1, og § 24 b)

Sygedagpengeloven

§ 24 a. Personer, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men er omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 6.

Stk. 2...

Stk. 6. En person, der er omfattet af stk. 1, kan i stedet for et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse vælge at modtage sygedagpenge fra kommunen, hvis en læge vurderer, at personen har en livstruende, alvorlig sygdom.

Stk. 7. Retten til sygedagpenge efter stk. 6 indtræder for lønmodtagere efter reglerne i § 33. For selvstændige erhvervsdrivende indtræder retten til sygedagpenge fra første fraværsdag.

§ 24 b. En person, der er i jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan vælge at overgå til at modtage sygedagpenge fra kommunen, hvis en læge vurderer, at personen har en livstruende, alvorlig sygdom, og personen opfylder beskæftigelseskravet for ret til sygedagpenge, jf. §§ 32, 34 eller 42, på det tidspunkt, hvor det vurderes, at uarbejdsdygtigheden, jf. § 7, skyldes en livstruende, alvorlig sygdom.

Stk. 2. Retten til sygedagpenge fra kommunen efter stk. 1 indtræder den dag, hvor en læge vurderer, at personen har en livstruende, alvorlig sygdom. Det er dog en betingelse, at personen anmoder om sygedagpenge senest 8 uger efter den lægelige vurdering. Indgives anmodningen senere, indtræder retten til sygedagpenge fra den dag, hvor anmodningen indgives.

§ 24 c. Kommunen træffer afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge efter § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1, når en læge har vurderet, at personen ikke længere har en livstruende, alvorlig sygdom. Den sygemeldte har ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, der ikke er livstruende og alvorlig, ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregningen af sygedagpenge for personer, der har ret til sygedagpenge efter § 24 a, stk. 6, og § 24 b, stk. 1.

6.1. Generelt

Formålet med reglerne er at sikre ret til sygedagpenge for en person, som får en livstruende, alvorlig sygdom enten ved et nyt sygefravær, hvor den pågældende opfylder beskæftigelseskravet, men er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1, eller bliver livstruende, alvorligt syg under et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

For at den sygemeldte kan få ret til sygedagpenge fra kommunen, skal lovens grundlæggende betingelser være opfyldt på det tidspunkt, hvor en læge vurderer, at personen har en livstruende, alvorlig sygdom. Udtrykket livstruende, alvorlig sygdom er indsat i loven ved § 1, nr. 28, i lov nr. 720 af 27. juni 2014, som udmønter sygedagpengereformen. Der henvises til den nærmere beskrivelse under punkt 4.6 for en nærmere definition af "livstruende, alvorlig sygdom".

Personen skal opfylde beskæftigelseskravet i lovens §§ 32, 34 eller 42, for at få ret til at vælge sygedagpenge frem for et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Det er desuden en grundlæggende betingelse for, at der kan udbetales sygedagpenge, at en læge har vurderet, at vedkommende er uarbejdsdygtig som følge af en livstruende, alvorlig sygdom. Kommunens afgørelse sker således på baggrund af en konkret, individuel lægelig vurdering, sædvanligvis i form af en statusattest fra den praktiserende læge eller anden behandlende læge. En kommunalt ansat lægekonsulent kan ikke foretage denne vurdering. Som eksempel på diagnoser og sygdomme, der kan betragtes som sygdomme med livstruende og alvorligt forløb, kan nævnes sygdomstilfælde som kræft, Amyotrofisk lateralsklerose (ALS) og sværere psykoser.

Retten til sygedagpenge i de omhandlede tilfælde omfatter alene personer, som er omfattet af lovens § 24 eller som er i et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Det betyder, at personer omfattet af lovens § 25, herunder personer, der har nået folkepensionsalderen og personer, der modtager førtids-

pension, ikke er omfattet af reglerne, ligesom de ikke er omfattet af lovens bestemmelse om ret til jobafklaringsforløb.

6.2. Personer, der bliver syge på ny og som opfylder beskæftigelseskravet, men er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1 (lovens § 24 a, stk. 6)

Lovens § 24 a, stk. 6, betyder at en person, der er omfattet af stk. 1, kan vælge at modtage sygedagpenge fra kommunen i stedet for et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, hvis en læge vurderer, at personen har en livstruende, alvorlig sygdom.

Den pågældende har ret til at vælge mellem at modtage sygedagpenge fra kommunen eller et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. For en person, der inden sygdommen arbejdede deltid – og dermed f.eks. kun ville have ret til sygedagpenge for 25 timer pr. uge – kan det være en fordel at vælge et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, idet ressourceforløbsydelsen ikke beregnes i forhold til den tidligere ansættelse.

6.2.1. Tidspunktet for ret til overgang fra jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse til sygedagpenge for personer efter lovens § 24 a, stk. 6 (lovens § 24 a, stk. 6-7)

Af § 24 a, stk. 7, fremgår det, at lønmodtagere, der på første sygefraværsdag er omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, har ret til sygedagpenge fra det tidspunkt, der følger af lovens § 33, hvilket vil sige:

- fra lønmodtagerens første fraværsdag,
- fra lønmodtagerens første fraværsdag, efter at retten til sygedagpenge fra arbejdsgiveren efter kapitel 10 eller udbetaling af løn fra arbejdsgiveren er ophørt,
- fra lønmodtagerens første fraværsdag, efter at retten til arbejdsløshedsdagpenge under de første 14 dages sygefravær fra arbejdsløsheds-kassen efter § 62, stk. 3, eller § 52 h, jf. § 62, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er ophørt, eller
- fra den fraværsdag, hvor lønmodtageren efter fraværets begyndelse opfylder det beskæftigelseskrav, der er nævnt i § 32, stk. 1, nr. 2 og 3.

Det fremgår endvidere af § 24 a, stk. 7, at selvstændige erhvervsdrivendes ret til sygedagpenge efter § 24 a, stk. 6, indtræder fra første sygefraværsdag. Denne bestemmelse afviger fra bestemmelsen i § 41 i lov om sygedagpenge om, at selvstændige erhvervsdrivende har ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag efter to ugers sygdom, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, såsom at der f.eks. er tegnet en sygedagpengeforsikring.

6.3. Ret til overgang fra jobafklaring med ressourceforløbsydelse til sygedagpenge for personer med livstruende, alvorlig sygdom (lovens § 24 b)

Efter § 24 b, stk. 1, kan en person i et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse vælge at overgå til sygedagpenge, hvis vedkommende af en læge får konstateret en livstruende, alvorlig sygdom, og pågældende opfylder beskæftigelseskravet for ret til sygedagpenge.

6.3.1. Tidspunktet for ret til overgang fra jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse til sygedagpenge for personer med livstruende, alvorlig sygdom (lovens § 24 b, stk. 2)

Pågældende vil have ret til sygedagpenge fra kommunen fra det tidspunkt, hvor personen af en praktiserende eller anden behandlende læge vurderes at have en livstruende, alvorlig sygdom. Dette gælder for såvel lønmodtagere som for selvstændige erhvervsdrivende, jf. lovens § 24 b, stk. 2, 1. pkt.

Det er en betingelse for at modtage sygedagpenge fra kommunen fra det tidspunkt, hvor vedkommende konstateres at have en livstruende, alvorlig sygdom, at personen anmoder om sygedagpenge senest 8 uger efter, at lægen har vurderet, at personen har en livstruende, alvorlig sygdom, jf. lovens § 24 b, stk. 2. Såfremt anmodning indgives senere, får vedkommende først ret til sygedagpenge fra den dag, hvor personen indgiver sin anmodning.

6.3.2. Beregning af sygedagpenge for en person omfattet af § 24 a, stk. 6, eller § 24 b

Beregningen af sygedagpenge i det nye sygeforløb skal som udgangspunkt ske efter de gældende regler i lovens kapitel 17-18 og kapitel 5-8 i bekendtgørelse om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge.

For en nærmere beskrivelse af beregningen, henvises til Vejledning om beregning af sygedagpenge.

6.4. Ophør med udbetalingen af sygedagpenge til personer efter lovens § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1 (lovens § 24 c)

Når en læge har vurderet, at personen ikke længere har en livstruende, alvorlig sygdom, træffer kommunen afgørelse om ophør af udbetalingen af sygedagpenge efter § 24 a, stk. 6, eller § 24 b, stk. 1, jf. lovens § 24 c, stk. 1.

Hvis den sygemeldte vurderes ikke længere at være livstruende, alvorligt syg, men dog fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, vil den sygemeldte have ret til at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

6.5. Opfølgning i sager efter lovens § 24 a, stk. 6, og § 24 b

Kommunen skal også i sager om en sygemeldt person, som modtager sygedagpenge efter lovens § 24 a, stk. 6, eller § 24 b tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb med visitation og samtaler.

Under hensyn til sagens særlige karakter med livstruende, alvorlig sygdom og med et længerevarende forudgående forløb med sygedagpengeopfølgning, kan kommunen i opfølgningen vælge ikke at indhente oplysningsskema fra den sygemeldte, hvis den enkelte sag er tilstrækkelig belyst til kommunens opfølgning. Kommunen kan endvidere vælge ikke at indhente en lægeattest til brug for den første samtale, hvis sagen er tilstrækkeligt lægeligt oplyst, eller hvis der alene er behov for lægelige oplysninger om, hvorvidt der er tale om en livstruende, alvorlig sygdom.

Kommunen kan således i opfølgningen tage hensyn til den enkeltes helbredsforhold, behov og forudsætninger for at deltage i opfølgningen. Der er tale om en konkret vurdering i den enkelte sag, som vil indebære en vurdering af, om der skal iværksættes en beskæftigelsesrettet eller en tværfaglig indsats.

7. Den særlige tidsbegrænsning for pensionister (lovens § 25)

Sygedagpengeloven

§ 25. Udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge, eller løn under sygdom for mere end 26 uger i de 12 forudgående kalendermåneder til personer, der

1) modtager seniorpension eller førtidspension bortset fra invaliditetsydelse,

2) opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne få førtidspension bortset fra invaliditetsydelse eller

3) har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Stk. 2. Hvis den sygemeldte inden udløbet af perioden i stk. 1 tilkendes og får udbetalt førtidspension eller seniorpension, ophører udbetalingen af sygedagpenge med udgangen af måneden før den måned, hvor udbetalingen af førtidspension eller seniorpension påbegyndes. Hvis førtidspensionen eller seniorpensionen tilkendes med tilbagevirkende kraft, ophører udbetalingen af sygedagpenge, fra dagen efter at der er truffet afgørelse om førtidspension eller seniorpension. Hvis udbetalingen af sygedagpenge efter 2. pkt. ville ophøre før det tidspunkt, hvorfra der er ret til udbetaling af førtidspension eller seniorpension, fortsætter udbetalingen af sygedagpenge indtil dette tidspunkt, medmindre udbetalingen af sygedagpenge forinden ophører efter stk. 1.

Stk. 3. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 finder § 24, stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Kommunen kan rejse sag om, hvorvidt den sygemeldte skal overgå til at modtage førtidspension på grund af svigtende helbred eller af andre grunde.

7.1. Den særlige tidsbegrænsning

Det fremgår af lovens § 25, stk. 1, at der gælder en særlig tidsbegrænsning for pensionister. For denne personkreds ophører udbetalingen af sygedagpenge efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge eller løn under sygdom for mere end 26 uger i de 12 forudgående kalendermåneder.

7.2. Personkredsen i lovens § 25

Den særlige tidsbegrænsning gælder for sygemeldte, der modtager pension. Spørgsmålet om, hvorvidt der er ret til pension, afgøres efter pensionslovens regler.

Tidsbegrænsningen gælder også for sygemeldte, som har fået tilkendt førtidspension, men som i indtil 1 år ikke har ønsket at få pension udbetalt. Tidsbegrænsningen bortfalder normalt først ved, at pensionen frakendes.

Tidsbegrænsningen gælder desuden for sygemeldte, der opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne få førtidspension eller seniorpension, men hvor pensionslovgivningens regler om indfødsret, bopæl og indtægtsregulering er til hinder herfor. Det er pensionsmyndigheden i kommunen, der afgør, om den sygemeldtes helbredsforhold kunne have begrundet pension, hvis de generelle betingelser var opfyldt.

Hvis den sygemeldte inden udløbet af perioden i lovens § 25, stk. 1, tilkendes og får udbetalt førtidspension eller seniorpension, ophører udbetalingen af sygedagpenge med udgangen af måneden før den måned, hvor udbetalingen af førtidspension eller seniorpension påbegyndes. Hvis førtidspensionen eller seniorpensionen tilkendes med tilbagevirkende kraft, ophører udbetalingen af sygedagpenge fra dagen efter, at der er truffet afgørelse om førtidspension eller seniorpension. Hvis udbetalingen af sygedagpenge i tilfælde, hvor førtidspensionen eller seniorpensionen tilkendes med tilbagevirkende kraft, ville ophøre før det tidspunkt, hvorfra der er ret til udbetaling af førtidspension eller seniorpension, fortsætter udbetalingen af sygedagpenge indtil dette tidspunkt, medmindre udbetalingen af sygedagpenge forinden ophører efter stk. 1.

Tilkendte udenlandske sociale pensioner betyder ikke automatisk, at den særlige tidsbegrænsning finder anvendelse. Når en udenlandsk social pension er tilkendt af helbredsmæssige grunde, må sagen forelægges for pensionsmyndigheden til bedømmelse af, om der kunne være tilkendt en dansk pension. Er det tilfældet, anvendes den særlige tidsbegrænsning.

Når en sygemeldt har nået folkepensionsalderen, gælder tidsbegrænsningen altid, uanset om folkepensionen er bortreguleret på grund af indtægts størrelse, eller om pågældende har undladt at søge om pension.

Det fremgår af lovens § 25, stk. 4, at kommunen kan rejse sag om, hvorvidt den sygemeldte skal overgå til at modtage førtidspension på grund af svigtende helbred eller af andre grunde.

7.3. Opgørelse af tidsbegrænsningen i lovens § 25

Ved beregning af sygedagpengeperioden på 26 uger i de 12 forudgående kalendermåneder gælder samme principper som ved beregning af sygedagpengeperioden på 22 uger efter lovens § 24, stk. 3-4. Se mere om opgørelsen af revurderingstidspunktet i vejledningens punkt 3.2.

7.4. Efter udløbet af en kalendermåned (lovens § 25, stk. 1)

Det fremgår af lovens § 25, stk. 1, at udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge i mere end 26 uger i de 12 forudgående kalendermåneder.

Som med lovens § 24 forudsættes det, at der er truffet en gyldig afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Som nævnt ovenfor under punkt 3.1. fremgår det af Højesteretsdom af 10. september 2015 (U 2016.140 H) og Ankestyrelsens principafgørelse 75-15, at udbetalingen af sygedagpenge først kan standses ved revurderingstidspunktet, når der er truffet en gyldig afgørelse.

»Mere end 26 uger« betyder, at revurderingstidspunktet indtræder, når der er udbetalt sygedagpenge i mindst 26 uger og 1 dag.

Tidsbegrænsningen indtræder ved udløbet af den måned, i hvilken der er udbetalt sygedagpenge i mere end 26 uger.

»Kalendermåneder« betyder de dage fra den første til den sidste dag i måneden, hvor der er udbetalt sygedagpenge. Derfor ophører sygedagpengere retten i disse situationer altid ved månedens udgang.

Er der til og med den sidste dag i måneden udbetalt sygedagpenge i 26 uger og 1 dag eller mere, standses sygedagpengene. Er der kun udbetalt 26 uger eller mindre, fortsætter sygedagpengene endnu mindst en måned. Dette betyder også, at sygedagpengene forlænges fra den første dag i måneden, hvis forlængelsesbetingelsen i lovens § 29 er opfyldt.

Hvis der tilkendes pension i en løbende sygedagpengeperiode, og pågældende på dette tidspunkt har modtaget sygedagpenge i mere end 26 uger, standses sygedagpengene fra det tidspunkt, hvorfra pensionen er tilkendt.

8. Forlængelse af sygedagpengeperioden for pensionister (lovens § 29)

Sygedagpengeloven

§ 29. Kommunen kan forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af § 25, når det efter en lægelig vurdering skønnes, at den sygemeldte inden højst 26 uger vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller genoptage beskæftigelse.

Det følger af lovens § 29, at sygedagpengeperioden på 26 uger for sygemeldte, som er omfattet af den særlige tidsbegrænsning for pensionister i lovens § 25, kan forlænges, når det efter en lægelig vurdering skønnes, at den sygemeldte vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 26 uger regnet fra datoen for ophøret af udbetalingen af sygedagpenge. Det er ikke en betingelse, at den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling. Den lægelige vurdering vil også kunne omfatte en vurdering fra kommunens lægekonsulent.

Principmeddelelse 98-19 fastslår, at principperne i lovens § 27, stk. 1, nr. 3, for så vidt angår den lægelige vurdering finder tilsvarende anvendelse i forlængelsesbestemmelsen for pensionister i lovens § 29.

Den lægelige vurdering skal derfor ses i sammenhæng med sagens samlede oplysninger. Det betyder, at der skal anlægges en helhedsvurdering ved vurderingen af, om den sygemeldte med lægelig sikkerhed inden højst 26 uger vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller genoptage beskæftigelse. I den konkrete sag forventede den sygemeldte selv, at han kunne genoptage beskæftigelse efter to til tre måneder fra tidspunktet for den særlige tidsbegrænsnings indtræden. Den sygemeldtes læge oplyste, at det ikke var usandsynligt. Ud fra en helhedsvurdering af sagens samlede oplysninger vurderede Ankestyrelsen, at der ikke var en tilstrækkelig sikker lægelig vurdering af, at borger kunne genoptage arbejde inden højst 26 uger. Ankestyrelsen var dermed enig med kommunen i, at udbetalingen af sygedagpenge ikke kunne forlænges. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det på tidspunktet for den særlige tidsbegrænsnings indtræden var uafklaret, hvordan den sygemeldtes helbredsmæssige tilstand ville udvikle sig. Det havde været et længere forløb med komplikationer efter hjerteklapoperation. Den sygemeldte havde haft flere indlæggelser på hospital på grund af væskedannelse på lungerne, og han dannede på standsningstidspunktet fortsat væske på lungerne. Han var udtalt træt og havde ikke været i stand til at starte genoptræning, som var en vigtig del af efterbehandlingen efter operationen. Egen læge oplyste, at der ikke var lægefagligt belæg for at lave en sikker vurdering om genoptagelse af arbejdet. Tidsperspektivet for den sygemeldtes tilbagevenden til arbejdsmarkedet var derfor usikkert.

Der kan ved opgørelsen af perioden på de 26 uger ikke ses bort fra eventuel ventetid på behandling. Den obligatoriske lægelige vurdering vil kunne foreligge i form af en statusattest, specifik helbredsattest, erklæring fra speciallæge eller journaludskrift fra hospital. Kommunen skal i forbindelse med indhentelse af de lægelige oplysninger tydeligt angive, at der ønskes en vurdering af, hvor længe uarbejdsdygtigheden forventes at ville vare.

Kan dagpengeperioden ikke forlænges efter lovens § 29, ophører retten til sygedagpenge, og der er ikke ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.1. fremgår det af Højesteretsdom af 10. september 2015 (U 2016.140 H) og Ankestyrelsens principafgørelse 75-15, at udbetalingen af sygedagpenge først kan standses ved revurderingstidspunktet, når der er truffet en gyldig afgørelse.

Det betyder, at hvis kommunen først træffer en afgørelse om forlængelse af sygedagpengeperioden efter § 29 efter tidsbegrænsningen i § 25, vil de 26 uger først løbe fra tidspunktet for afgørelsen om forlængelsen.

Såfremt kommunen i løbet af de 26 uger vurderer, at sygedagpengene skal standes af en anden årsag, f.eks. fordi den sygemeldte ikke længere er uarbejdsdygtig efter § 7, vil udbetaling af sygedagpenge først kunne standses, når der er truffet en gyldig afgørelse.

9. Retssikkerhedslovens § 7 a og forvaltningslovens § 19

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 1, 2. pkt., at udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder, og at kommunen forinden skal have foretaget revurdering af den sygemeldtes situation.

Efter retssikkerhedslovens § 7 a skal kommunen senest to uger før ophør af sygedagpenge tage stilling til, hvad der videre skal ske i sagen. Det gælder både ved revurderingstidspunktet og ved udløbet af en forlængelsesregel. Kommunen skal tage stilling til, om sygedagpengene kan forlænges efter en af bestemmelserne i lovens § 27, stk. 1, eller om den sygemeldte fortsat er uarbejdsdygtig og dermed har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Ved vurderingen skal den sygemeldte og – i det omfang, det er nødvendigt – egen læge, evt. faglig organisation, arbejdsgiver m.fl. inddrages. Der skal således foretages en helhedsvurdering af pågældendes situation for bl.a. at undgå afbrydelser i indsatsen over for sygemeldte, som har behov for hjælp.

Retssikkerhedslovens § 7 a er en garantiforskrift, der skal sikre, at der træffes en indholdsmæssig rigtig afgørelse. Manglende overholdelse indebærer, at der er en formodning for, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket. Kan det i en konkret sag ikke afvises, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat, er afgørelsen ugyldig. Se principafgørelse R-1-06.

Manglende overholdelse af § 7 a kan ikke i sig selv give ret til forlængelse af sygedagpengene, hvis betingelserne for at forlænge sygedagpengene i øvrigt ikke er opfyldt. Se principafgørelserne D-8-03 og D-22-03.

Kommunens helhedsvurdering efter § 7 a indeholder en afgørelse, og den sygemeldte kan klage over denne afgørelse til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Se principafgørelse 27-14. Afgørelsens begrundelse skal henvise til de konkrete forhold, der lægges vægt på ved vurderingen.

Forvaltningsloven

§ 19. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag,
- 2) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 3) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse,
- 4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger,
- 5) den påtænkte afgørelse vil berøre en videre, ubestemt kreds af personer, virksomheder m.v., eller hvis forelæggelsen af oplysningerne eller vurderingerne for parten i øvrigt vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, eller
- 6) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

Stk. 3. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne sagsområder, hvor bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 eller 5, i almindelighed vil finde anvendelse, ikke skal være omfattet af bestemmelsen i stk. 1.

Inden sagen afgøres, skal den sygemeldte efter forvaltningslovens § 19 have mulighed for at se og kommentere det faktiske afgørelsesgrundlag. Det betyder, at i det omfang den sygemeldte ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort den sygemeldte bekendt med oplysningerne og givet pågældende lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den sygemeldte og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Der skal også partshøres, når den sygemeldte kender de pågældende oplysninger, men ikke ved, at de indgår i sagen.

Se f.eks. principafgørelse F-7-01. I sag nr. 1 foretog kommunen ikke partshøring over en statusattest fra sygehuset, inden kommunen traf afgørelse om standsning af sygedagpengene. Attesten blev af kommunen fortolket på en sådan måde, at oplysningerne fremstod til ugunst for den sygemeldte i relation til afgørelsen om standsning af sygedagpenge, og den blev tillagt afgørende betydning ved beslutningen om at standse udbetalingen. Partshøring burde således være foretaget forud for afgørelsen.

I sag nr. 2 kritiserede Ankestyrelsen, at kommunen ikke havde partshørt den sygemeldte over de oplysninger – herunder bl.a. helbredsattester fra egen læge – der blev tillagt vægt ved afgørelsen om standsning af sygedagpengene, inden kommunen traf afgørelse. Da denne og de øvrige sagsbehandlingsfejl ikke havde haft indflydelse på afgørelsens resultat, kunne fejlene dog ikke medføre ugyldighed.

For så vidt angår partshøring af en arbejdsgiver i forbindelse med en afgørelse om ophør eller nedsættelse af refusion henvises til vejledning nr. 10077 af 19. december 2018 om arbejdsgivers ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 13. februar 2020

MIE SKOVBÆK MORTENSEN

/ Christina Signe Olsen